

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-124-21

Druk nr 1675
Warszawa, 25 października 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rodziny i Polityki Społecznej.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15g:
 - a) w ust. 17b w pkt 1 wyrazy „upływu terminu do złożenia” zastępuje się wyrazami: „złożenia prawidłowego i kompletnego”,
 - b) po ust. 17c dodaje się ust. 17d w brzmieniu:

„17d. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy może przeprowadzać, w okresie pobierania świadczeń, o których mowa w ust. 1 lub 1a, oraz w okresie 3 lat po zakończeniu tego okresu, kontrole podmiotu, o którym mowa w ust. 1 i 1a, w zakresie wydatkowania środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na wypłatę świadczeń zgodnie z przeznaczeniem i w tym celu może żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień. Kontrola może być prowadzona w kontrolowanym podmiocie lub w wojewódzkim urzędzie pracy.”;
- 2) w art. 15gg:
 - a) ust. 22 i 23 otrzymują brzmienie:

„22. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy może przeprowadzać, w okresie pobierania świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz w okresie 3 lat po zakończeniu

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, ustawę z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2112, 2113, 2123, 2157, 2255, 2275, 2320, 2327, 2338, 2361 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 11, 159, 180, 694, 981, 1023, 1090, 1162, 1163, 1192, 1510, 1535 i 1777.

tego okresu, kontrole podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w zakresie wydatkowania środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na wypłatę świadczeń zgodnie z przeznaczeniem i w tym celu może żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień. Kontrola może być prowadzona w kontrolowanym podmiocie lub w wojewódzkim urzędzie pracy.

23. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który złożył oświadczenie dotyczące spełniania warunku spadku obrotów, o którym mowa w art. 15g ust. 9, lub kryteriów, o których mowa w art. 15g ust. 3, niezgodnie ze stanem faktycznym, lub nie sporządził na dzień złożenia wniosku wykazu pracowników objętych wnioskiem, lub nie poddał się kontroli, jest obowiązany do zwrotu na rachunek bankowy wojewódzkiego urzędu pracy, z którego otrzymał środki, całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków wykorzystanych niezgodnie z warunkami określonymi w ustawie. W takim przypadku dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy wydaje decyzję o zwrocie.”,

b) po ust. 23 dodaje się ust. 23a–23d w brzmieniu:

„23a. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy wzywa podmiot, który nie wywiązał się z obowiązku określonego w ust. 19 lub 20, do wywiązania się z niego w dodatkowym 30-dniowym terminie, pod rygorem obowiązku zwrotu całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków. Jeżeli podmiot nie wywiąże się z tego obowiązku w dodatkowym terminie, dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy wydaje decyzję o zwrocie.

23b. W przypadku niewywiązania się z obowiązku określonego w ust. 8, podmiot jest obowiązany do zwrotu całego dofinansowania otrzymanego do wynagrodzenia tego pracownika wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków wykorzystanych niezgodnie z warunkami określonymi w ustawie.

23c. W przypadku wykorzystania świadczeń, o których mowa w ust. 1, lub środków, o których mowa w ust. 2, niezgodnie z przeznaczeniem, pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości, stosuje się odpowiednio przepisy art. 169 ust. 1–6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

23d. Do zwrotu świadczeń, o których mowa w ust. 1, lub środków, o których mowa w ust. 2, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule, w tym do zwrotu niewykorzystanych środków wynikających z rozliczenia złożonego przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, niezwróconych w terminie, o którym mowa w ust. 19, stosuje się odpowiednio przepisy art. 60 i art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.”,

c) w ust. 27 wyrazy „o której mowa w ust. 26” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 28”,

d) w ust. 28 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

~~„2) obowiązku zwrotu świadczeń, o których mowa w ust. 1, lub środków, o których mowa w ust. 2.”,~~

e) dodaje się ust. 29 w brzmieniu:

„29. Należności do zwrotu podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

3) w art. 15gga w ust. 18:

a) wyrazy „w ust. 6 pkt 2–7” zastępuje się wyrazami „w ust. 6 pkt 2–4”,

b) po wyrazie „faktycznym,” dodaje się wyrazy: „lub nie sporządził na dzień złożenia wniosku wykazu pracowników objętych wnioskiem,”;

4) w art. 15gh dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Na podstawie wniosków, o których mowa w ust. 1, rozpatrzonych do dnia 30 czerwca 2021 r., możliwe jest dokonanie wypłaty dofinansowania po tym terminie, nie później niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1, nierozpatrzone do dnia 30 czerwca 2021 r. mogą być rozpatrzone, a kwota dofinansowania może być wypłacona w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r.”;

5) w art. 15gj w ust. 3 wyrazy „umorzenia lub rozłożenia na raty, o którym mowa” zastępuje się wyrazami „umorzenia, odroczenia terminu lub rozłożenia na raty, o których mowa”;

6) w art. 15ka:

a) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Wniosek organizatora turystyki dotyczy umów, od których podróżni odstąpili w trybie art. 47 ust. 4 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych oraz umów rozwiązanych z podróżnymi w trybie art. 47 ust. 5 pkt 2 tej ustawy, które to odstąpienie od umowy

lub rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z wybuchem epidemii wirusa SARS-CoV-2, a organizator turystyki nie dokonał zwrotu wpłat wniesionych przez podróżnego lub podróżny nie wyraził zgody na otrzymanie w zamian od organizatora turystyki vouchera, o którym mowa w art. 15k ust. 2.

8. Wniosek organizatora turystyki zawiera:

- 1) imiona i nazwiska podróżnych, którzy zawarli umowy o udział w imprezie turystycznej, lub firmy (nazwy) przedsiębiorców i innych podmiotów, którzy zawarli umowy o udział w imprezie turystycznej na rzecz podróżnych;
- 2) numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj, numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) numer NIP – w przypadku podmiotów innych niż osoby fizyczne;
- 4) numer rezerwacji lub umowy o udział w imprezie turystycznej, o ile posiada;
- 5) datę zawarcia umowy o udział w imprezie turystycznej;
- 6) datę rozpoczęcia imprezy turystycznej;
- 7) liczbę podróżnych objętych umową o udział w imprezie turystycznej;
- 8) miejsce lub trasę wykonania umowy o udział w imprezie turystycznej;
- 9) datę powiadomienia przez podróżnego o odstąpieniu od umowy o udział w imprezie turystycznej lub powiadomienia o rozwiązaniu umowy o udział w imprezie turystycznej przez organizatora turystyki;
- 10) terminy i wysokość dokonanych wpłat;
- 11) kwotę należną do zwrotu;
- 12) termin i wysokość zwrotu wpłat podróżnemu, jeśli zwrot został dokonany;
- 13) numer rachunku bankowego podróżnego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, na który ma zostać dokonana wypłata;
- 14) numer rachunku bankowego podróżnego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, z którego została dokonana wpłata należności za imprezę turystyczną, o ile dotyczy;
- 15) numer rachunku bankowego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, na który została dokonana wpłata należności za imprezę turystyczną.”,

b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Wniosek podróznego zawiera:

- 1) imię i nazwisko podróznego, uprawnionego do złożenia wniosku, albo firmę (nazwę) przedsiębiorcy albo innego podmiotu, który zawarł umowę o udział w imprezie turystycznej na rzecz podróznego;
- 2) numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj, numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) numer NIP – w przypadku podmiotów innych niż osoby fizyczne;
- 4) adres zamieszkania, a w przypadku osób innych niż osoby fizyczne – adres siedziby oraz adres poczty elektronicznej;
- 5) nazwę lub firmę organizatora turystyki, z którym została zawarta umowa o udział w imprezie turystycznej;
- 6) numer rezerwacji lub umowy o udział w imprezie turystycznej, o ile posiada;
- 7) datę zawarcia umowy o udział w imprezie turystycznej;
- 8) datę powiadomienia przez podróznego o odstąpieniu od umowy o udział w imprezie turystycznej lub powiadomienia o rozwiązaniu umowy o udział w imprezie turystycznej przez organizatora turystyki;
- 9) datę rozpoczęcia imprezy turystycznej;
- 10) numer rachunku bankowego podróznego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, z którego została dokonana wpłata należności za imprezę turystyczną, o ile dotyczy;
- 11) numer rachunku bankowego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, na który została dokonana wpłata należności za imprezę turystyczną;
- 12) wysokość wpłaconych kwot za imprezę turystyczną i daty obciążenia lub uznania rachunku;
- 13) numer karty płatniczej, w zakresie umożliwiającym weryfikację dokonania płatności kartą płatniczą, oraz imię i nazwisko posiadacza tej karty, z której została dokonana wpłata należności za imprezę turystyczną, o ile dotyczy;
- 14) kwotę należną do zwrotu;
- 15) numer rachunku bankowego podróznego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, na który ma zostać dokonany zwrot.”,

c) w ust. 28 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, w toku czynności sprawdzających lub dodatkowego postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 16, może żądać od organizatora turystyki lub podróznego przedstawienia kopii:”;

7) w art. 15kb po ust. 7b dodaje się ust. 7c w brzmieniu:

„7c. Zwrotu wypłat, o których mowa w art. 15ka ust. 1, dokonuje przedsiębiorca także po wykreśleniu z właściwego rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych w trybie, o którym mowa w ust. 7–7b.”;

8) w art. 15kc:

a) w ust. 4 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ze zwrotów wypłat, o których mowa w ust. 14, dokonanych przez organizatorów turystyki zgodnie z ust. 17;”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Składka przekazana na Fundusz Pomocowy nie podlega zwrotowi.

W przypadku:

1) składki odprowadzonej lub należnej do odprowadzenia w danym miesiącu za podróznego, którego impreza turystyczna została odwołana przez organizatora turystyki z powodu niewystarczającej liczby zgłoszeń, jeżeli jej realizacja była uzależniona od liczby zgłoszeń,

2) zmiany liczby podróжных, miejsca realizacji imprezy turystycznej, rodzaju zapewnianego środka transportu oraz rozwiązania umowy lub odstąpienia od umowy przez podróznego

– składka podlega zarachowaniu na poczet następnych należnych do przekazania składek.”;

c) po ust. 8 dodaje się ust. 8a–8d w brzmieniu:

„8a. Zwrot wpłat przekazanych na Fundusz Pomocowy jest dopuszczalny wyłącznie w przypadku:

1) gdy przedsiębiorca turystyczny został wykreślony z rejestru w związku z zaprzestaniem wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru i złożył wszystkie wymagane informacje oraz odprowadził należne składki w okresie wykonywania działalności, a odprowadzone składki nie podlegają dalszemu zarachowaniu;

- 2) dokonania ich w kwocie przewyższającej wysokość zobowiązania określonego w informacji przekazanej do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego;
- 3) dokonania ich przez podmiot niezobowiązany względem Funduszu Pomocowego.

8b. Przedsiębiorca turystyczny w przypadku, o którym mowa:

- 1) w ust. 8a pkt 1, może wystąpić do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o zwrot składek niepodlegających dalszemu zarachowaniu, nie później niż w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja administracyjna właściwego marszałka województwa o wykreśleniu z rejestru w związku z zaprzestaniem wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru stała się ostateczna;
- 2) w ust. 8a pkt 2 lub 3, może wystąpić do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o zwrot wpłaty, nie później niż w terminie 30 dni od dnia, w którym dokonał wpłaty.

8c. Roszczenia o zwrot wpłat, o których mowa w ust. 8a, przedawniają się z upływem 3 lat.

8d. We wniosku do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o zwrot wpłat należy wykazać kwotę mającą podlegać zwrotowi. Do wniosku dołącza się:

- 1) kopię ostatecznej decyzji administracyjnej właściwego marszałka województwa o wykreśleniu z rejestru w związku z zaprzestaniem wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru wraz z wykazem umów, z których wynikają składki podlegające zwrotowi w przypadku, o którym mowa w ust. 8a pkt 1;
 - 2) korektę złożonej informacji wraz z wykazem umów, z których wynikają składki podlegające zwrotowi w przypadku, o którym mowa w ust. 8a pkt 2;
 - 3) dokumenty, z których wynika brak zobowiązania względem Funduszu Pomocowego w przypadku, o którym mowa w ust. 8a pkt 3.”,
- d) po ust. 14 dodaje się ust. 14a w brzmieniu:

„14a. Komunikat, o którym mowa w ust. 14, określa termin powiadomienia przez podróżnego o odstąpieniu od umowy o udział w imprezie turystycznej lub powiadomienia o rozwiązaniu umowy o udział w imprezie turystycznej przez organizatora turystyki, które to odstąpienie od umowy lub rozwiązanie umowy

pozostaje w bezpośrednim związku z nieuniknionymi i nadzwyczajnymi okolicznościami, o których mowa w ust. 14.”,

e) po ust. 16 dodaje się ust. 16a w brzmieniu:

„16a. W przypadku niezłożenia w terminie na zwrot, o którym mowa w art. 47 ust. 6 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, wniosku organizatora turystyki albo wniosku podróznego umożliwiających powiązanie tych wniosków, złożony wniosek pozostawia się bez rozpoznania, o czym informuje się organizatora turystyki albo podróznego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego.”,

f) po ust. 17 dodaje się ust. 17a w brzmieniu:

„17a. W przypadku:

- 1) ujawnienia w wyniku przeprowadzonych czynności sprawdzających, że wypłata, o której mowa w ust. 14, stanowi kwotę nienależnie pobraną,
- 2) niedokonywania zwrotu wypłat, o których mowa w ust. 17, na Turystyczny Fundusz Pomocowy

– Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny wzywa organizatora turystyki do zwrotu środków wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości określonej w wezwaniu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.”,

g) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. W przypadku gdy wpłaty podróznego dokonane zostały w walucie innej niż polska, kwotę należnej wypłaty ustala się w walucie polskiej z zastosowaniem kursu średniego ogłoszonego dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku przez organizatora turystyki.”,

h) ust. 23 otrzymuje brzmienie:

„23. W zakresie wypłat, o których mowa w ust. 14, przepisy art. 15ka ust. 1, 2–19, 22–28, 31–32 i 37 i art. 15kb ust. 5, 6, 7c i 8, stosuje się odpowiednio, przy czym wypłata podlega zwrotowi do Funduszu Pomocowego.”;

9) w art. 15zx:

a) w ust. 8 wyrazy „art. 84 ust. 8–8e” zastępuje się wyrazami „art. 84 ust. 1a i 8–8e”,

b) dodaje się ust. 9–11 w brzmieniu:

„9. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma w sprawie nienależnie pobranego świadczenia postojowego Zakład

Ubezpieczeń Społecznych może doręczyć osobie, która pobrała nienależnie świadczenie postojowe, w postaci elektronicznej na jej profilu informacyjnym utworzonym w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Informacja o umieszczeniu na profilu informacyjnym decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji i innego pisma w sprawie nienależnie pobranego świadczenia postojowego może zostać przesłana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych osobie, która pobrała nienależnie świadczenie postojowe, na wskazany we wniosku o świadczenie postojowe adres poczty elektronicznej lub numer telefonu.

10. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma, o których mowa w ust. 9, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym, kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo zamieszcza się w nich imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby upoważnionej do ich wydania.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma w sprawie nienależnie pobranego świadczenia postojowego uznaje się za doręczone:

- 1) w momencie ich odbioru przez osobę, która pobrała nienależnie świadczenie postojowe, na profilu informacyjnym;
- 2) po upływie 14 dni od dnia umieszczenia decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji i innego pisma w sprawie nienależnie pobranego świadczenia postojowego na profilu informacyjnym – w przypadku ich nieodebrania.”;

10) w art. 15z³:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Powiatowy urząd pracy w celu realizacji zadań przewidzianych w niniejszej ustawie może pozyskiwać od instytucji publicznych, które udzielały wsparcia w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w związku z wystąpieniem tego stanu, oraz od organów Krajowej Administracji Skarbowej i Państwowej Inspekcji Pracy informacje mające znaczenie dla oceny spełniania warunków przyznania wsparcia i prawidłowości wykorzystania przyznanych środków, w tym informacje o pracownikach, w rozumieniu art. 15g ust. 4 zdanie pierwsze lub osobach, o których mowa w art. 15zzb ust. 2, art. 15z³

ust. 2 i art. 15zże² ust. 2, których wynagrodzenia zostały dofinansowane w ramach zadań, o których mowa w art. 15zzb, art. 15zże i art. 15zże². Informacje o pracownikach mogą być pozyskiwane w celu ustalenia lub weryfikacji okoliczności, o których mowa w art. 15zzb ust. 1, 2, 4 i 8, art. 15zże ust. 1, 2, 4 i 7 oraz art. 15zże² ust. 1–3 i 7.

1b. Powiatowy urząd pracy może wystąpić o informacje o pracownikach lub o osobach, o których mowa w art. 15zzb ust. 2, art. 15zże ust. 2 i art. 15zże² ust. 2, obejmujące:

- 1) imię i nazwisko;
 - 2) PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
 - 3) informacje związane z zatrudnieniem pracownika lub osób, o których mowa w art. 15zzb ust. 2, art. 15zże ust. 2 i art. 15zże² ust. 2, w okresie objętym wsparciem udzielonym w związku z wystąpieniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii dotyczące:
 - a) okresu i rodzaju umowy,
 - b) wymiaru czasu pracy,
 - c) wysokości wynagrodzenia,
 - d) informacji o obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzenia,
 - e) informacji o odprowadzaniu i wysokości odprowadzonych składek na ubezpieczenie społeczne,
 - f) informacji o odprowadzaniu i wysokości odprowadzonych zaliczek na podatek dochodowy,
 - g) informacji o objęciu pracownika przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy,
 - h) informacji o nieobecnościach w pracy,
 - i) okresu i wysokości wsparcia udzielonego na pracownika lub osobę, o której mowa w art. 15zzb ust. 2, art. 15zże ust. 2 i art. 15zże² ust. 2,
 - j) trybu rozwiązania stosunku pracy;”
- b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Wojewódzki urząd pracy w celu realizacji zadań przewidzianych w niniejszej ustawie może pozyskiwać od instytucji publicznych, które udzielały

wsparcia w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w związku z wystąpieniem tego stanu, oraz od organów Krajowej Administracji Skarbowej i Państwowej Inspekcji Pracy informacje mające znaczenie dla oceny spełniania warunków przyznania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy i prawidłowości wykorzystania przyznanych środków, w tym informacje o pracownikach, w rozumieniu art. 15g ust. 4, których wynagrodzenia zostały dofinansowane w ramach świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 15g, art. 15ga, art. 15gg, art. 15gga i art. 15gga¹ lub w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 15ggb ust. 1. Informacje o pracownikach mogą być pozyskiwane w celu ustalenia lub weryfikacji okoliczności, o których mowa w art. 15g ust. 1, 7, 7a, 10, 10a i 18, art. 15ga ust. 1-3, 5 i 6, art. 15gg ust. 4, 5, 7 i 8 oraz art. 15gga ust. 3 pkt 1, ust. 4, 5 i ust. 15 pkt 1.

2c. Wojewódzki urząd pracy może wystąpić o informacje o pracownikach, o których mowa w ust. 2b, obejmujące:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) informacje związane z zatrudnieniem pracownika w okresie objętym wsparciem udzielonym w związku z wystąpieniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii dotyczące:
 - a) okresu i rodzaju umowy,
 - b) wymiaru czasu pracy,
 - c) wysokości wynagrodzenia,
 - d) informacji o obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzenia,
 - e) informacji o odprowadzaniu i wysokości odprowadzonych składek na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzenia,
 - f) informacji o odprowadzaniu i wysokości odprowadzonych zaliczek na podatek dochodowy,
 - g) informacji o objęciu pracownika przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy,
 - h) informacji o nieobecnościach w pracy,

- i) okresu i wysokości wsparcia udzielonego na pracownika,
 - j) trybu rozwiązania stosunku pracy;
- 4) informacje związane z zatrudnieniem pracownika, o których mowa w pkt 3 lit. a–d, w okresie 3 miesięcy poprzedzających okres objęty wsparciem.”;
- 11) po art. 15zze⁵ dodaje się art. 15zze⁶ w brzmieniu:
„Art. 15zze⁶. Starosta nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych w sprawach dotyczących udzielania, przyznania, umorzenia lub zwrotu wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb–15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}.”;
- 12) w art. 15zzf²:
- a) w ust. 2 w części wspólnej wyrazy: „na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy” zastępuje się wyrazami: „przez okres nie dłuższy niż do upływu 3 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19”;
 - b) w ust. 5 po wyrazie „pożyczki” dodaje się wyrazy „, o których mowa w ust. 1, 2 lub 4,”;
 - c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:
„5a. Podmiot, który skorzystał ze zmiany warunków umowy pożyczki, o których mowa w ust. 1, może złożyć wniosek do pośrednika finansowego o:
 - 1) zawieszenie spłat rat kapitałowo-odsetkowych na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy;
 - 2) wydłużenie okresu spłaty o dodatkowy, nie dłuższy niż 6 miesięcy okres lub
 - 3) obniżenie oprocentowania spłaty pożyczki do 0% w skali roku, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.
 - 5b. Pośrednik finansowy dokonuje zmiany warunków umowy pożyczki, o których mowa w ust. 5a, w przypadku gdy według jego oceny pożyczkobiorca uzasadnił, że jego sytuacja finansowa nie uległa poprawie lub sytuacja związana z COVID-19 ponownie spowodowała dla pożyczkobiorcy negatywne konsekwencje ekonomiczne lub powoduje ryzyko wystąpienia takich konsekwencji w przyszłości.”;
- 13) po art. 15zzf² dodaje się art. 15zzf³ w brzmieniu:
„Art. 15zzf³ 1. Pożyczka na podjęcie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 61e pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, może zostać udzielona osobom niespełniającym warunku określonego

w art. 611 pkt 3 tej ustawy, w przypadku gdy zakończyły prowadzenie działalności gospodarczej w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, w związku z wystąpieniem tego stanu, a przedmiot zamierzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) na poziomie podklasy, jest inny od działalności zakończonej.

2. Warunek innego przedmiotu zamierzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) na poziomie podklasy od działalności zakończonej, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przypadku, gdy wniosek o pożyczkę zostanie złożony po upływie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19.”;

14) w art. 31a:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. Koszty realizacji rozwiązań przewidzianych dla podmiotów, o których mowa w art. 15g ust. 1–2, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1 i 5, art. 15gg ust. 1 i 2, art. 15gga ust. 1, art. 15gga¹ ust. 1, oraz koszty ich obsługi, w latach 2022–2024 są finansowane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

4b. Kwota środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przeznaczona na finansowanie kosztów obsługi, o których mowa w ust. 4 i 4a, nie przekracza łącznie wysokości określonej w ust. 4.

4c. Koszty rozbudowy systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw pracy, wykorzystywanych do przyznawania i rozliczenia świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1, art. 15gg ust. 1, art. 15gga ust. 1 oraz art. 15gga¹ ust. 1, są finansowane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przekazane wojewódzkim urzędom pracy na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1 oraz art. 15gg ust. 1, niewykorzystane w okresie realizacji zadania, podlegają rozliczeniu i zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w terminie 2 miesięcy od zakończenia okresu realizacji zadania.”,

- c) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Środki zwrócone przez podmioty korzystające ze świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1, art. 15gg ust. 1, art. 15gga ust. 1 oraz art. 15gga¹ ust. 1, w danym miesiącu na rachunek bankowy wojewódzkiego urzędu pracy, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w terminie do 10. dnia następnego miesiąca.”;

- 15) w art. 31q:

- a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Środki Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz w art. 31q ust. 9, przekazane samorządom powiatów i niewykorzystane w okresie realizacji zadania, podlegają rozliczeniu i zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy w terminie 2 miesięcy od zakończenia okresu realizacji zadania.”,

- b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Dysponent Funduszu Pracy może dokonać wypłaty środków Funduszu Pracy na wypłatę wsparcia, o którym mowa w art. 31zzn ust. 3 i 4, do dnia 31 grudnia 2021 r.”,

- c) dodaje się ust. 11–13 w brzmieniu:

„11. Środki zwrócone przez podmioty korzystające ze wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb–15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, na rachunek bankowy samorządu powiatu, rozliczone przez powiatowy urząd pracy w danym miesiącu, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy w terminie do 10. dnia następnego miesiąca.

12. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 15zzb–15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, w latach 2022–2024 są finansowane ze środków Funduszu Pracy.

13. Koszty rozbudowy systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw pracy, wykorzystywanych do przyznawania i rozliczenia wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb–15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, są finansowane ze środków Funduszu Pracy.”;

16) w art. 31zzn dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Na podstawie wniosków, o których mowa w ust. 1, rozpatrzonych do dnia 30 czerwca 2021 r., możliwe jest dokonanie wypłaty wsparcia po tym terminie, nie później niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1, nierozpatrzone do dnia 30 czerwca 2021 r. mogą być rozpatrzone, a kwota wsparcia może być wypłacona w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r.”;

17) po art. 31zzs dodaje się art. 31zzt i art. 31zzu w brzmieniu:

„Art. 31zzt. Kto uporczywie nie odprowadza rat, o których mowa w art. 15kb ust. 7, na Turystyczny Fundusz Zwrotów lub rat, o których mowa w art. 15kc ust. 17, na Turystyczny Fundusz Pomocowy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 31zzu. Kto zaniża wysokość składki, o której mowa w art. 15kc ust. 4 pkt 5, należnej na Turystyczny Fundusz Pomocowy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100, 1162 i 1621) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 61b dodaje się art. 61ba–61bd w brzmieniu:

„Art. 61ba. 1. Minister właściwy do spraw pracy może opracować resortowy program aktywizacyjny dla cudzoziemców.

2. W ramach programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców mogą być podejmowane działania mające na celu wpieranie aktywizacji zawodowej, integracji i aktywności społecznej cudzoziemców.

3. Minister właściwy do spraw pracy może przyznać na realizację programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców środki z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy.

4. Powierzenie realizacji zadań w zakresie programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców odbywa się po przeprowadzeniu konkursu ofert ogłaszanego przez ministra właściwego do spraw pracy.

5. Konkurs ofert jest kierowany do:

1) organizacji, o których w art. 3 ust. 2 lub 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057 oraz z 2021 r. poz. 1038, 1243 i 1535) lub

2) podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–4, lub

3) jednostek samorządu terytorialnego.

6. Na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw pracy w Biuletynie Informacji Publicznej umieszcza się ogłoszenie o konkursie ofert oraz informacje o wyniku tego konkursu.

7. Do wyboru realizatorów zadań nie stosuje się przepisów o prowadzeniu działalności pożytku publicznego na podstawie zlecenia realizacji zadań publicznych, o których mowa w rozdziale 2 działu II ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Art. 61bb. 1. W ogłoszeniu o konkursie ofert określa się:

- 1) zadanie będące przedmiotem konkursu ofert;
- 2) wysokość środków przeznaczonych na realizację zadania;
- 3) terminy i warunki realizacji zadania;
- 4) kryteria oceny ofert;
- 5) miejsce i termin składania ofert – przy czym termin ten nie może być krótszy niż 7 dni od dnia ogłoszenia konkursu;
- 6) termin rozstrzygnięcia konkursu ofert;
- 7) termin i sposób ogłoszenia wyników konkursu ofert;
- 8) informację o możliwości odwołania konkursu ofert przed upływem terminu na złożenie ofert oraz możliwości przedłużenia terminu złożenia ofert i terminu rozstrzygnięcia konkursu ofert;
- 9) dodatkowe warunki lub informacje – o ile jest to konieczne.

2. Oferta złożona w konkursie ofert zawiera:

- 1) szczegółowy sposób realizacji zadania;
- 2) termin i miejsce realizacji zadania;
- 3) harmonogram działań w zakresie realizacji zadania;
- 4) kalkulację przewidywanych kosztów realizacji zadania;
- 5) inne postanowienia wynikające z dodatkowych warunków lub informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 9.

3. Do oferty dołącza się:

- 1) aktualny odpis z odpowiedniego rejestru lub inne dokumenty informujące o statusie prawnym podmiotu składającego ofertę i umocowanie osób go reprezentujących;
- 2) oświadczenie potwierdzające, że w stosunku do podmiotu składającego ofertę nie stwierdzono niezgodnego z przeznaczeniem wykorzystania środków publicznych;

- 3) oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu składającego ofertę o niekaralności zakazem pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi oraz niekaralności za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

4. Minister właściwy do spraw pracy może powołać zespół do oceny ofert w składzie co najmniej trzech osób oraz wyznacza przewodniczącego zespołu.

5. Do członków zespołu biorących udział w przeprowadzeniu konkursu ofert oraz dokonywaniu wyboru najkorzystniejszych ofert stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące wyłączenia pracownika.

Art. 61bc. 1. Realizacja programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców odbywa się na podstawie umowy.

2. Umowa określa:

- 1) liczbę cudzoziemców objętych programem;
- 2) zakres działań i okres ich realizacji;
- 3) przewidywane efekty, z podaniem mierników pozwalających ocenić indywidualne efekty;
- 4) kwotę i tryb przekazania środków Funduszu Pracy przysługujących z tytułu realizacji programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców;
- 5) kwotę przekazywanych środków;
- 6) termin i sposób rozliczenia przyznanych środków z Funduszu Pracy;
- 7) termin zwrotu niewykorzystanej części środków z Funduszu Pracy;
- 8) zasady i zakres dokumentowania działań podjętych wobec cudzoziemców w ramach realizacji programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców;
- 9) sposób kontroli i zakres monitorowania realizacji programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców, w tym rozliczania przyznanych środków z Funduszu Pracy;
- 10) warunki i sposób zmiany oraz rozwiązania umowy;
- 11) inne postanowienia wynikające z dodatkowych warunków lub informacji, o których mowa w art. 61bb ust. 1 pkt 9.

Art. 61bd. 1. Do środków z Funduszu Pracy przekazanych na realizację programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców stosuje się odpowiednio art. 57, art. 168 i art. 169 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, 1236, 1535 i 1773).

2. Środki Funduszu Pracy przyznane na realizację programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) niewykorzystane,
- 3) pobrane nienależnie,
- 4) pobrane w nadmiernej wysokości

– podlegają zwrotowi na rachunek dysponenta Funduszu Pracy.

3. Środki Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3 i 4, podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.”;

2) w art. 108 w ust. 1 po pkt 21a dodaje się pkt 21b w brzmieniu:

„21b) kosztów umów, o których mowa w art. 61bc ust. 1, zawartych z podmiotami, o których mowa w art. 61ba ust. 4;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 424) w art. 13a:

- 1) w ust. 1 wyrazy „art. 27b ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 27b ust. 2 pkt 1 i 2”;
- 2) w ust. 3 wyrazy „art. 27b ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 27b ust. 2 pkt 1 i 2”;
- 3) w ust. 4 wyrazy „art. 27b ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 27b ust. 2 pkt 1 i 2”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2139 oraz z 2021 r. poz. 1641) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) kody lotnisk ICAO, jeżeli impreza turystyczna lub wykonywana usługa w ramach powiązanych usług turystycznych zawiera przelot;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na wniosek Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, złożony w postaci elektronicznej, udostępnia się dane zawarte w wykazie umów. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny jest uprawniony do przetwarzania danych zawartych w wykazie umów, w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego oraz Turystycznego Funduszu Pomocowego.”;

2) w art. 30 w ust. 7 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wykreśleniu przedsiębiorcy turystycznego z rejestru w związku z zaprzestaniem przez niego wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru na wniosek tego przedsiębiorcy turystycznego, po uprzednim złożeniu przez niego deklaracji i opłaceniu należnych składek lub rat na Turystyczny Fundusz Gwarancyjny, Turystyczny Fundusz Pomocowy lub Turystyczny Fundusz Zwrotów;”.

Art. 5. 1. Przepis art. 15g ust. 17d ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się do przeprowadzania kontroli podmiotów, którym przyznano przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 15g ust. 1 lub 1a ustawy zmienianej w art. 1.

2. Przepis art. 15gg ust. 22 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do przeprowadzania kontroli podmiotów, którym przyznano przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 15gg ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 6. 1. Do zwrotu świadczeń, o których mowa w art. 15gg ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, lub środków, o których mowa w art. 15gg ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, przyznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 15gg ust. 23 i 23b–23d ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do decyzji administracyjnych o obowiązku zwrotu świadczeń, o których mowa w art. 15gg ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, lub środków, o których mowa w art. 15gg ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wydanych przez dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 15gg ust. 27–29 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. 1. Do podmiotów, którym przyznano świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 15gg ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 15gg ust. 23a ustawy zmienianej w art. 1.

2. Do podmiotów, którym przyznano świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 15gga ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 15gga ust. 18 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. 1. Jeżeli na podstawie art. 15gg ust. 23 ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy została wydana decyzja ostateczna o zwrocie całości

otrzymanej pomocy na podstawie innych przesłanek niż określone w art. 15gg ust. 23 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, decyzja ta podlega uchyleniu lub zmianie.

2. Wszczęcie postępowania, o którym mowa w ust. 1, następuje z urzędu i nie wymaga zawiadomienia strony.

Art. 9. Składki przekazane na Fundusz Pomocowy przez organizatorów turystyki przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, odprowadzone w przypadkach wskazanych w art. 15kc ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1 podlegają zarachowaniu na poczet następnych należnych do przekazania składek po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zgodnie z art. 15kc ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. Do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, w sprawach udzielania, przyznania, umorzenia lub zwrotu wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb–15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w zakresie obowiązku uiszczania kosztów sądowych, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 15zzf² ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, który za zgodą pośrednika finansowego zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy lub nie zatrudniał pracownika na utworzonym stanowisku pracy przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, może złożyć do pośrednika finansowego wnioski o przedłużenie okresu zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej lub niezatrudniania pracownika na utworzonym stanowisku pracy na okres określony w art. 15zzf² ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Podmiot, o którym mowa w art. 15zzf² ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, który za zgodą pośrednika finansowego zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy lub nie zatrudniał pracownika na utworzonym stanowisku pracy przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy i po upływie tego okresu nie wznowił działalności gospodarczej lub nie zatrudnił pracownika na utworzonym stanowisku pracy, może złożyć do pośrednika finansowego wnioski o zgodę na:

- 1) odstąpienie od zastosowania sankcji określonych w art. 61o ust. 1, 1a, 2 lub 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub
- 2) zawieszenie prowadzenia działalności gospodarczej na okres określony w art. 15zzf² ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą lub

niezatrudnianie pracownika na utworzonym stanowisku pracy przez okres określony w art. 15zzf² ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Pośrednik finansowy dokonuje zmiany warunków umowy pożyczki, o których mowa w ust. 1 lub 2, w przypadku gdy według jego oceny pożyczkobiorca uzasadnił, że sytuacja związana z COVID-19 spowodowała dla pożyczkobiorcy negatywne konsekwencje ekonomiczne lub powoduje ryzyko wystąpienia takich konsekwencji w przyszłości.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 4, pkt 14 lit. b, pkt 15 lit. a i b oraz pkt 16, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia z mocą od dnia 30 czerwca 2021 r.;
- 2) art. 1 pkt 6–8, pkt 14 lit. a i c oraz pkt 15 lit. c, art. 4 oraz art. 9, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Zmiana ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

W ramach świadczeń przewidzianych w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą COVID-19”, wspierających przedsiębiorców i inne podmioty zatrudniające pracowników w związku z kryzysem wywołanym epidemią COVID-19 udzielano m.in. świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na rzecz ochrony miejsc pracy w formie dofinansowania wynagrodzeń pracowników.

Na dzień 31 sierpnia 2021 r. z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych udzielono wsparcia:

- na podstawie art. 15g – dla 1 713 tys. miejsc pracy objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy **na kwotę 6 799 mln zł**,
- na podstawie art. 15gg – dla 1 750 tys. miejsc pracy nieobjętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy **na kwotę 7 289 mln zł**,
- na podstawie art. 15gga – dla 408 tys. miejsc pracy określonych branż na kwotę **1 947 mln zł**.

Łącznie wojewódzkie urzędy pracy udzieliły wsparcia na kwotę **16 035 mln zł**.

Ze względu na bezprecedensową sytuację wywołaną epidemią COVID-19 i potrzebę wsparcia w możliwie najkrótszym czasie podmiotów znajdujących się w trudnej sytuacji ekonomicznej, świadczenia były udzielane na podstawie wniosków, które opierały się na oświadczeniach o spełnianiu warunków uprawniających do ubiegania się o wsparcie, składanych przez ubiegające się o to wsparcie podmioty.

Skala planowanego i udzielonego wsparcia przez wojewódzkie urzędy pracy spowodowała, że ustawa COVID-19 przewiduje na ostateczne rozliczenie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy udzielonych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych okres 3 lat od zakończenia okresu objętego dofinansowaniem wynagrodzeń pracowników dla danego beneficjenta.

Proponowane zmiany do ustawy COVID-19 ułatwią przede wszystkim rozliczanie środków przekazanych w ramach pomocy.

Doprecyzowanie przepisów będzie korzystne dla przedsiębiorców i innych podmiotów, które otrzymały dofinansowanie wynagrodzeń dla swoich pracowników. Dzięki doprecyzowaniu przepisów podmioty te będą miały większą wiedzę na temat swojej sytuacji prawnej w związku z uzyskaniem pomocy oraz możliwych konsekwencji w przypadku braku realizacji obowiązków wynikających z ustawy COVID-19. Doprecyzowanie przepisów minimalizuje również ryzyko powstawania różnych interpretacji oraz wydawania różnych rozstrzygnięć przez organy stosujące te przepisy, a także przez sądy. Wpłynie również pozytywnie na usprawnienie rozliczeń, co również jest korzystne dla odbiorców wsparcia. Beneficjenci szybciej uzyskają ostateczne rozliczenie i pewność, że ich rozliczenie zostało uznane za dokonane prawidłowo.

Zamiar wprowadzenia zmian do ustawy COVID-19 został bardzo pozytywnie oceniony przez wojewódzkie urzędy pracy, które wskazywały na trudności w stosowaniu przepisów w zakresie rozliczania i zwrotów środków w obecnym kształcie. Proponowane uregulowania były też konsultowane z wojewódzkimi urzędami pracy.

Proponowane zmiany ułatwią pracę wojewódzkim urzędom pracy, na które nałożono ustawą COVID-19 wiele nowych zadań związanych z przyznawaniem i rozliczeniem świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy w formie dofinansowania wynagrodzeń pracowników. Należy podkreślić, że samo udzielenie wsparcia stanowi mniejszą część tych zadań, większych nakładów pracy wymaga rozliczenie przekazanego wsparcia. Nie wszyscy korzystający ze wsparcia wywiązywali się rzetelnie z nałożonych na nich obowiązków, w szczególności takich, jak złożenie rozliczenia czy zwrot niewykorzystanych na dofinansowanie wynagrodzeń środków.

Art. 15g

Proponuje się doprecyzowanie terminu na dokonanie rozliczenia udzielonego wsparcia przewidzianego w art. 15g ust. 17b. Wskazany przepis dotyczy rozliczenia wsparcia udzielonego na podstawie art. 15g, ale jest również stosowany (przez odesłanie) przy rozliczaniu wsparcia przewidzianego w art. 15gg, przy którym nie jest zawierana umowa cywilnoprawna, oraz wsparcia udzielanego na podstawie art. 15gga, będącego podstawą dla udzielania wsparcia branżowego.

Dotychczas termin był określony na 60 dni od dnia upływu terminu do złożenia rozliczenia i dokumentacji potwierdzającej dane zawarte w rozliczeniu. Ze względu na błędy w rozliczeniach, braki w dokumentacji lub opóźnienia w ich składaniu, nie zawsze było możliwe dotrzymanie przez wojewódzkie urzędy pracy tych terminów. W proponowanym przepisie termin określono na 60 dni od dnia złożenia prawidłowego i kompletnego rozliczenia oraz dokumentacji potwierdzającej dane zawarte w rozliczeniu.

Projekt przewiduje dodanie do art. 15g ust. 17d, który odnosi się do przeprowadzania kontroli podmiotów korzystających ze wsparcia na podstawie art. 15g ustawy COVID-19. Dotychczas kontrola w odniesieniu do wsparcia realizowanego na podstawie art. 15g była uregulowana przez odesłanie do przepisów ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669) oraz w umowie o wypłatę świadczeń zawieranej między beneficjentem pomocy a dyrektorem wojewódzkiego urzędu pracy.

Konieczne jest doprecyzowanie, że kontrola, którą wojewódzki urząd pracy może przeprowadzać w okresie pobierania dofinansowania oraz w okresie 3 lat po zakończeniu tego okresu, może być również prowadzona w siedzibie wojewódzkiego urzędu pracy, a nie tylko w siedzibie lub innym miejscu prowadzenia działalności przez podmiot korzystający ze wsparcia.

Projekt przewiduje również uzupełnienie przepisu o kontroli podmiotów korzystających ze wsparcia na podstawie art. 15gg, zawartego w art. 15gg ust. 22 ustawy COVID-19. W tym przypadku konieczne jest doprecyzowanie przepisu w zakresie możliwości przeprowadzania kontroli w siedzibie wojewódzkiego urzędu pracy, a nie tylko w siedzibie lub innym miejscu prowadzenia działalności przez podmiot korzystający ze wsparcia.

Ze względu na skalę przyznanego wsparcia oraz ograniczone zasoby kadrowe wojewódzkich urzędów pracy, zmiana przepisów dotyczących kontroli będzie dużym ułatwieniem w realizacji postawionych przed nimi zadań.

Art. 15gg

Podkreślenia wymaga fakt, że świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy w formie dofinansowania wynagrodzeń na podstawie art. 15gg ustawy COVID-19, przyznawane są na wniosek, bez zawierania umowy z podmiotem otrzymującym wsparcie (umowa jest zawierana w przypadku świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy przyznawanych na podstawie art. 15g i art. 15gga). Nie jest to rozwiązanie typowe w przypadku udzielania środków publicznych.

Brak umowy oznacza, że wszelkie uregulowania odnoszące się do obowiązków beneficjentów i uprawnień dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy powinny być szczegółowo i precyzyjnie określone na poziomie ustawy. W przypadku braku odpowiedniej regulacji ustawowej organ nie ma podstawy do egzekwowania obowiązków od beneficjenta.

Proponowana zmiana przepisu art. 15gg ust. 23 stanowi doprecyzowanie sytuacji, w których wojewódzkie urzędy pracy mogą żądać zwrotu całej udzielonej pomocy. Zmiana jest korzystna dla beneficjentów wsparcia, ponieważ proponowany przepis zawęży przypadki zwrotu. Zgodnie z aktualną wersją przepisu, podmiot korzystający ze wsparcia jest obowiązany do zwrotu całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków wykorzystanych niezgodnie z warunkami określonymi w ustawie, m.in. w przypadku, gdy nie poddał się kontroli lub zwolnił przynajmniej jednego pracownika, na którego wynagrodzenie otrzymał dofinansowanie, lub jeżeli złożył przynajmniej jedno z oświadczeń dotyczących spełniania warunków otrzymania wsparcia niezgodnie ze stanem faktycznym. Oświadczenia te obejmują: oświadczenie o spadku obrotów o określoną wartość, niezaleganiu w opłacaniu podatków i składek na ubezpieczenia społeczne na koniec III kwartału 2019 r., niespełnianiu przesłanek do ogłoszenia upadłości, a także oświadczenie o przeznaczeniu wnioskowanej kwoty na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników w rozumieniu art. 15g ust. 4 (w tym osób zatrudnionych na umowy zlecenie, jeżeli podlegają obowiązkowi ubezpieczeń u tego pracodawcy), o nieprzeznaczeniu wsparcia na wynagrodzenia pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o spełnianiu warunku dofinansowania do wysokości połowy wynagrodzeń pracowników, jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

Obecne brzmienie przepisu powoduje wątpliwości interpretacyjne, w jakich przypadkach go stosować. Zdarzają się pomyłki dotyczące np. wykazania pracowników nieuprawnionych, co powoduje, że oświadczenia nie są zgodne ze stanem faktycznym. Czytając literalnie przepis, należałoby wzywać do zwrotu całej pomocy, co mogłoby negatywnie wpłynąć na kondycję finansową przedsiębiorców, a w konsekwencji prowadzić do zwolnień pracowników. Powyższy skutek byłby odmienny od celu, jakim miało służyć wsparcie udzielane na podstawie art. 15gg, tj. ochronie miejsc pracy. Stąd proponowana zmiana przepisu ust. 23. W nowej wersji tego przepisu jest wyraźne wskazanie, że należy go stosować w przypadku, gdy podmiot, który

uzyskał pomoc, nie spełnił tych kryteriów przyznania pomocy, które wykluczają całkowicie z możliwości jej otrzymania, a więc złożył niezgodne ze stanem faktycznym oświadczenie o spadku obrotów, o niezaleganiu w opłacaniu podatków i składek na ubezpieczenia społeczne na koniec III kwartału 2019 r. lub o niespełnianiu przesłanek do ogłoszenia upadłości. Natomiast w przypadku wykazania pojedynczych pracowników nieuprawnionych do wsparcia zastosowanie będzie miał dodawany ust. 23b lub 23c, z których wynika zwrot proporcjonalny. Projekt przewiduje dodanie do art. 15gg ust. 23a, który umożliwi dyrektorom wojewódzkich urzędów pracy wezwanie do rozliczenia otrzymanych środków pod rygorem obowiązku zwrotu całości otrzymanej pomocy. Zgodnie z art. 15gg ust. 19 i 20 ustawy COVID-19, podmiot, który otrzymał wsparcie jest zobowiązany do rozliczenia otrzymanych świadczeń w terminie 30 dni od zakończenia okresu pobierania świadczeń oraz do złożenia dokumentów potwierdzających prawidłowość wykorzystania środków. W tym samym terminie podmiot powinien zwrócić środki niewykorzystane na wynagrodzenia pracowników. W przypadku niedopełnienia tych obowiązków, dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy powinien wystąpić do beneficjenta o zwrot całości otrzymanej pomocy. Stąd propozycja przepisu, który pozwoli dyrektorowi wojewódzkiego urzędu pracy wezwać podmiot do wykonania powyższego obowiązku w dodatkowym 30-dniowym terminie. Jeżeli podmiot nie wywiąże się z tego obowiązku, dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy wyda decyzję administracyjną o zwrocie całego dofinansowania wraz z odsetkami określonymi jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków.

Projekt przewiduje złagodzenie sankcji wobec podmiotu korzystającego ze wsparcia za wypowiedzenie umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika w okresie pobierania świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia. Projekt przewiduje uzupełnienie art. 15gg o ust. 23b stanowiący, że w przypadku niewywiązania się z obowiązku niewypowiadania umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika w okresie pobierania świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia, podmiot jest obowiązany do zwrotu całego dofinansowania otrzymanego do wynagrodzenia tego pracownika wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków wykorzystanych niezgodnie z warunkami określonymi w ustawie. Zgodnie z obecnie obowiązującym przepisem art. 15gg ust. 23 sankcją jest obowiązek zwrotu całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków wykorzystanych niezgodnie z warunkami określonymi w ustawie. Obowiązek zwrotu całego dofinansowania powstaje również w przypadku zwolnienia tylko jednego

z pracowników objętych dofinansowaniem. Projekt przewiduje natomiast złagodzenie sankcji do obowiązku zwrotu dofinansowania otrzymanego do wynagrodzenia tego pracownika, który został zwolniony (za cały okres objęty dofinansowaniem do jego wynagrodzenia). Takie rozwiązanie jest tożsame z rozwiązaniem przyjętym przy wsparciu przewidzianym w art. 15g i art. 15gga. Zmianę w tym zakresie postulowały wojewódzkie urzędy pracy, jak również Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców, wskazując na nierówne traktowanie podmiotów korzystających ze wsparcia na podstawie instrumentów przewidzianych w art. 15g, art. 15gg i art. 15gga.

Ponadto projekt przewiduje dodanie do art. 15gg ust. 23c i 23d, co spowoduje uregulowanie wszystkich przypadków dotyczących zwrotu środków. Zgodnie z ust. 23c, do zwrotu świadczeń wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem, pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości, stosowane będą odpowiednio przepisy art. 169 ust. 1–6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Do zwrotu niewykorzystanych środków wynikających z rozliczenia złożonego przez podmiot korzystający ze wsparcia, niezwróconych w terminie 30 dni od zakończenia okresu pobierania świadczeń, jak również do zwrotów środków w zakresie nieuregulowanym w art. 15gg będą stosowane odpowiednio przepisy art. 60 i art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, a w konsekwencji przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Taka ścieżka postępowania, jak proponowana w niniejszych przepisach, może zostać zastosowana również w aktualnym stanie prawnym. Proponowane przepisy ułatwią realizację zadań wojewódzkim urzędом pracy, samorządowym kolegiom odwoławczym, które będą rozpatrywać odwołania od decyzji o zwrotach wydanych w I instancji przez dyrektorów wojewódzkich urzędów pracy, oraz sądom, które z kolei będą rozpatrywały ewentualne odwołania od decyzji administracyjnych wydanych w II instancji. Zarówno organy, jak i sądy, nie będą musiały dokonywać przy każdej indywidualnej sprawie analizy prawnej, jakie przepisy należy zastosować. Wpłynie to na szybkość działania organów, jak również na jednolity sposób postępowania organów wobec podmiotów korzystających ze wsparcia.

Doprecyzowanie przepisów będzie również korzystne dla podmiotów, które otrzymały wsparcie, ponieważ będą miały większą wiedzę na temat swojej sytuacji prawnej w związku z uzyskaniem pomocy oraz możliwych konsekwencji w przypadku braku realizacji obowiązków wynikających z ustawy COVID-19.

Proponowana zmiana przepisów przewidzianych w art. 15gg ust. 27 i 28 polega na doprecyzowaniu, że w każdym przypadku, również w przypadkach dodawanych niniejszym projektem, decyzję o zwrocie środków będzie wydawał dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy, a instancją odwoławczą będzie samorządowe kolegium odwoławcze.

Uzupełnieniem kompleksowego uregulowania kwestii zwrotu środków jest ust. 29, który przewiduje, że należności do zwrotu podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 15gga

Proponowana zmiana jest korzystna dla przedsiębiorców korzystających ze wsparcia udzielanego w ramach tzw. tarczy branżowej, a więc dla podmiotów określonych branż wymienionych w art. 15gga ust. 1 ustawy COVID-19 oraz w rozporządzeniach wykonawczych wydanych na podstawie art. 15ggb tej ustawy. W nowej wersji tego przepisu jest wyraźne wskazanie, że należy go stosować w przypadku, gdy podmiot, który uzyskał pomoc, nie spełnił tych kryteriów przyznania pomocy, które wykluczają całkowicie z możliwości jej otrzymania, a więc złożył niezgodnie ze stanem faktycznym oświadczenie o prowadzeniu na określony dzień działalności gospodarczej uprawniającej do otrzymania wsparcia, o spadku obrotów, o niezaleganiu w opłacaniu podatków i składek na ubezpieczenia społeczne na koniec III kwartału 2019 r. lub o niespełnianiu przesłanek do ogłoszenia upadłości. Przez doprecyzowanie przesłanek powodujących obowiązek zwrotu całości otrzymanego wsparcia zostanie ograniczona możliwość interpretacji i zwiększy się pewność beneficjentów co do jednolitości stosowania przepisów przez organy administracji. W przypadku złożenia niezgodnie ze stanem faktycznym pozostałych oświadczeń zastosowanie będzie miał art. 15gga ust. 17, zgodnie z którym w przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania środków nienależnie lub w nadmiernej wysokości przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu tej części pomocy, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości.

Art. 15gh

Zgodnie z art. 15gh, wnioski o przyznanie świadczeń na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników, o których mowa w art. 15g, art. 15ga i art. 15gg, mogły być składane do dnia 10 czerwca 2021 r. Dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników, o których mowa w art. 15g, art. 15ga i art. 15gg, mogło być udzielane do dnia 30 czerwca 2021 r.

Od początku maja 2021 r., a więc w końcowej fazie funkcjonowania „starych instrumentów”

przewidzianych w ustawie COVID-19, o których mowa w art. 15gh, nastąpiło zwiększone zainteresowanie przedsiębiorców wsparciem z art. 15gg, co przełożyło się na zwiększenie liczby wniosków składanych do wojewódzkich urzędów pracy. Instrument ten funkcjonuje od 24 czerwca 2020 r., przedsiębiorca mógł otrzymać dofinansowanie maksymalnie na 3 miesiące na tych samych pracowników, a dofinansowanie przysługiwało od miesiąca złożenia wniosku. Projektując przepisy art. 15gh przyjęto założenie, że liczba składanych wniosków w związku z niemożnością skorzystania z dofinansowania po raz drugi będzie malała w miarę zbliżania się końca okresu finansowania wsparcia. Tym bardziej, że zgodnie z art. 15gh ust. 2, dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników, o których mowa w art. 15g, art. 15ga i art. 15gg, może być udzielane do dnia 30 czerwca 2021 r. Z powyższego wynika, że czerwiec jest ostatnim miesiącem, na jaki można otrzymać dofinansowanie, a okres dofinansowania na podstawie wniosków składanych od maja 2021 r. ulegał stopniowemu skróceniu (w maju wniosek mógł obejmować 2 miesiące, w czerwcu – miesiąc). Dodatkowo w przypadku wniosków z art. 15gg stosowany jest tryb administracyjny, ze względu na ewentualną konieczność uzupełnienia wniosków, termin 30 czerwca 2021 r. nie zawsze został dochowany. Nadspodziewanie duża liczba wniosków złożona w ostatnim okresie funkcjonowania instrumentów wsparcia spowodowała, że nie było możliwe ich rozpatrzenie do dnia 30 czerwca 2021 r., a tym samym nie było możliwe wypłacenie dofinansowania do wszystkich złożonych wniosków.

Skorzystanie z pomocy przez przedsiębiorcę spełniającego wymogi ustawowe, który złożył wniosek o wsparcie w terminie przewidzianym przepisami ustawy, jest jego prawem i przepisy powinny umożliwić zrealizowanie tego prawa.

Dodawany do art. 15gh przepis zawarty w ust. 3 doprecyzowuje obowiązujące regulacje w zakresie wniosków złożonych do dnia 10 czerwca 2021 r. i rozpatrzonych do dnia 30 czerwca 2021 r., dla których nie dokonano w tym terminie wypłat. Przepis stanowi, że możliwe jest dokonanie wypłaty dofinansowania po tym terminie, nie później niż do dnia 31 grudnia 2021 r. Natomiast dodawany ust. 4 stanowi, że wnioski nierozpatrzone do dnia 30 czerwca 2021 r. mogą być rozpatrzone, a kwota dofinansowania może być wypłacona w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 31zzn

Art. 31zzn ustawy COVID-19 przewiduje, analogicznie do art. 15gh, że wnioski o przyznanie wsparcia przewidzianego w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze², realizowanego przez starostów

powiatów (powiatowe urzędy pracy) mogą być składane do dnia 10 czerwca 2021 r. Natomiast wsparcie przewidziane w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze² mogło być udzielane do dnia 30 czerwca 2021 r. Projekt przewiduje dodanie do art. 31zzn ust. 3 i 4, które doprecyzowują kwestie wniosków nierozpatrzonych do dnia 30 czerwca 2021 r. oraz rozpatrzonych, na podstawie których nie dokonano wypłaty wsparcia w tym terminie. Przepisy wskazują, że wnioski te mogą być rozpatrzone, a kwota wsparcia może być wypłacona w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r.

Zmiana dotycząca funkcjonowania Turystycznego Funduszu Pomocowego

Funkcjonowanie Turystycznego Funduszu Pomocowego (dalej także jako: „TFP”) zostało określone w art. 15kc ustawy COVID-19. Środki gromadzone na rachunku Turystycznego Funduszu Pomocowego mają za zadanie wesprzeć w przyszłości organizatorów turystyki, umożliwiając im zwrot podróżnym pieniędzy za imprezy niezrealizowane z powodu wystąpienia w Polsce lub w miejscu realizacji imprezy turystycznej nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności, takich jak na przykład pandemia, czy inne sytuacje kryzysowe, jak na przykład katastrofy naturalne. Zadaniem Funduszu jest bowiem ochrona obydwu stron umowy o imprezę turystyczną, a tym samym budowa zaufania klientów do polskiego sektora turystycznego. Zgodnie z art. 15kc ust. 23 do procedury wypłat z TFP stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wypłat z Turystycznego Funduszu Zwrotów (dalej także jako: „TFZ”), stąd zmiany przepisów zawarte w niniejszej ustawie dotyczą także procedury związanej z wypłatami z TFZ. Wprowadzane zmiany podyktowane są doświadczeniami związanymi z procesem wypłat środków z Turystycznego Funduszu Zwrotów i mają na celu, przede wszystkim, usprawnienie procedury, która będzie stosowana w przypadku zaistnienia konieczności uruchomienia wypłat z Turystycznego Funduszu Pomocowego.

Wprowadzenie zmian w art. 15ka ust. 7 i 8 ma na celu częściowe ograniczenie zakresu danych wymaganych przy składaniu wniosków o wypłatę z Funduszu przez organizatora turystyki i podróżnego. Dotychczasowe doświadczenia w ramach funkcjonowania Turystycznego Funduszu Zwrotów ujawniły, że część gromadzonych danych nie była niezbędna do zapewnienia wypłat z Turystycznego Funduszu Zwrotów i dokonania skutecznej weryfikacji.

Z uwagi na powyższe zaproponowano rezygnację z wybranych elementów wymaganych we wnioskach, w tym: rodzaju wykorzystywanego środka transportu lub numeru telefonu, z którego została dokonana wpłata należności za imprezę turystyczną. Zaproponowano rezygnację ze składania przez organizatora turystyki wraz z wnioskiem wykazu umów i zastąpienie go enumeratywnym wymieniem elementów, które mają być wykazane we

wniosku. Zmiana ma na celu zwiększenie przejrzystości przepisu oraz ułatwienie przedsiębiorcom przygotowania elektronicznego pliku umożliwiającego przekazanie w sposób zautomatyzowany wymaganych danych dotyczących podróży, którym mają zostać dokonane wypłaty.

Kolejna zaproponowana zmiana dotyczy art. 15ka ust. 28 i polega na rozszerzeniu kompetencji sprawdzających Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego (dalej także jako: „UFG”) i zapewnieniu ich także w stosunku do postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w art. 15ka ust. 16. Propozycja podyktowana jest koniecznością umożliwienia UFG prowadzenia skutecznego postępowania wyjaśniającego – zwłaszcza w przypadku powzięcia wątpliwości w zakresie zasadności złożenia danego wniosku o dokonanie wypłaty z TFZ (TFP). Zmiana umożliwi weryfikację przez UFG wniosku o wypłatę przez żądanie przedstawienia dodatkowych dokumentów jeszcze przed dokonaniem wypłaty na rzecz podróżnego. W art. 15kb po ust. 7b proponuje się dodanie ust. 7c, które to uzupełnienie ma na celu doprecyzowanie regulacji prawnych w zakresie podmiotu obowiązującego do zwrotu wypłat, o których mowa w art. 15ka ust. 1. Obecne literalne brzmienie tego przepisu może mylnie wskazywać, że organizator turystyki wskutek wykreślenia z właściwego rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, przestaje być zobowiązany do zwrotu wypłat, o których mowa w art. 15ka ust. 1. Przepis ma zatem charakter doprecyzowujący obowiązek zwrotu przez przedsiębiorcę wypłat z TFZ (TFP), także po wykreśleniu takiego przedsiębiorcy z właściwego rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

Zaproponowana zmiana w art. 15kc ust. 4 pkt 6 jest poprawką techniczno-legislacyjną mającą na celu poprawienie obecnie błędnego odwołania do niewłaściwego przepisu art. 15kc ust. 22 na poprawne odwołanie do art. 15kc ust. 17. W art. 15kc zaproponowano nowe brzmienie ust. 8, a także dodanie nowych ust. 8a–8d. Zmiana ta pozwoli na zarachowanie składek organizatorów turystyki na poczet przyszłych płatności w przypadku, gdy umowy zostaną rozwiązane lub zmienione w sposób mający wpływ na wysokość składek należnych na TFP. Takie rozwiązanie wydaje się uzasadnione szczególnie w obecnej trudnej sytuacji rynkowej wywołanej pandemią koronawirusa. Brak mechanizmu zarachowania składek na poczet przyszłych płatności należnych na TFP stanowiłby dodatkowe obciążenie finansowe dla przedsiębiorców turystycznych, którzy z jednej strony musieliby zwrócić pełną kwotę podróżnym, a z drugiej strony nie mogliby odzyskać kosztów poniesionych z tytułu składek wniesionych za imprezy

turystyczne, które zostały odwołane z przyczyn od nich niezależnych. Ponadto również z operacyjnego punktu widzenia zasadne jest zastosowanie jednolitego podejścia do zarachowania i zwrotu składek w przypadku Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego i TFP.

Zaproponowana zmiana do art. 15kc ust. 14 ma na celu zastosowanie analogicznego rozwiązania jak w odniesieniu do Turystycznego Funduszu Zwrotów – art. 36a ust. 1. Przepis pozwoli na określenie w komunikacie wydawanym przez ministra właściwego do spraw turystyki terminu na rozwiązanie umowy o udział w imprezie turystycznej, które to rozwiązanie pozostanie w bezpośrednim związku z nieuniknionymi i nadzwyczajnymi okolicznościami oraz pozwoli na skuteczne złożenie wniosku o wypłatę środków z TFZ.

Dodanie w art. 15kc nowego ust. 16a ma umożliwić UFG zakończenie obsługi pojedynczych wniosków złożonych do Turystycznego Funduszu Zwrotów (także do TFP) tylko przez podróżnych albo tylko przez organizatorów turystyki poprzez pozostawienie ich bez rozpoznania.

Wykładnia celowościowa obecnej regulacji już pozwalała na takie działanie, przepis ten ma jednak na celu ostateczne przesądzenie tej kwestii.

Dodanie w art. 15kc ust. 17a ma umożliwić w sytuacji ujawnienia, że dokonana przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny wypłata, o której mowa w ust. 14 ustawy, stanowi kwotę nienależnie pobraną, albo nieuiszczenia zwrotu wypłat, o których mowa w ust. 17, na Turystyczny Fundusz Pomocowy, windykację tych środków od organizatora turystyki.

Celem przepisu jest zabezpieczenie środków TFP, które będą musiały być wykorzystywane na wypadek zaistnienia nadzwyczajnych i nieuniknionych okoliczności.

Zaproponowane nowe brzmienie art. 15kc ust. 19 ma charakter porządkowy. Celem tej zmiany jest doprecyzowanie sposobu przeliczania kwot należnych do wypłaty z TFP, gdy wypłata przez podróżnego za imprezę turystyczną została dokonana w walucie innej niż polska.

Propozycja nowego brzmienia art. 15kc ust. 23 ma charakter porządkowy. Zmiana jest konieczna w związku z dodaniem w art. 15ka ust. 15a oraz w art. 15kb ust. 7a. Dodatkowo zmiana ma na celu doprecyzowanie uczynionego w art. 15kc ust. 23 ustawy COVID-19 odesłania do odpowiedniego stosowania przepisów dotyczących wypłat z Turystycznego Funduszu Zwrotów w odniesieniu do wypłat z Turystycznego Funduszu Pomocowego.

W zakresie, w jakim ustawa nowelizuje przepisy dotyczące funkcjonowania Turystycznego Funduszu Pomocowego, proponuje się także dodanie odpowiednio przepisu art. 31zzt oraz

art. 31z ustawy COVID-19. Propozycja ta ma na celu wprowadzenie sankcji dla przedsiębiorców za uporczywe nieodprowadzanie rat na Turystyczny Fundusz Zwrotów lub Turystyczny Fundusz Pomocowy, a także sankcji za zaniżanie wysokości należnej składki na Turystyczny Fundusz Pomocowy. Przepisy będą miały wpływ na zdyscyplinowanie przedsiębiorców w zakresie przestrzegania obowiązków co do odprowadzania należnych rat lub składek do ww. Funduszy. Wprowadzenie sankcji dla przedsiębiorców, którzy nieterminowo odprowadzają raty związane z uprzednio dokonaną wypłatą z Turystycznego Funduszu Zwrotów lub wypłatą z Turystycznego Funduszu Pomocowego, uzasadnione jest ponadto potrzebą zabezpieczenia zwrotów do Funduszu Covid-19 środków, wypłaconych w imieniu organizatorów turystyki na rzecz podróży. Ma to tym większe znaczenie, gdyż zasady zwrotów, w tym ich terminowość, zostały w ustawie Covid-19 ściśle określone na podstawie zasad pomocy publicznej i notyfikowane Komisji Europejskiej. „Uporczywość” w nieodprowadzaniu przez przedsiębiorców rat do Funduszy, jako cecha uzasadniająca zastosowanie sankcji, rozumiana jest jako nieodprowadzenie przez przedsiębiorcę przynajmniej dwóch kolejnych rat. Oznacza to ze strony ustawodawcy pewnego rodzaju wyrozumiałość w odniesieniu do przedsiębiorców turystycznych, którzy z powodu wybuchu epidemii mają i tak utrudnione, także ekonomicznie, warunki do prowadzenia działalności, w tym do wypełniania obowiązków natury finansowej. Brak automatycznego wdrożenia procedury karnej w odniesieniu do braku wpłaty tylko jednej raty nie oznacza jednak wyłączenia możliwości zastosowania wobec przedsiębiorcy egzekucji w sensie cywilno- lub administracyjnoprawnym.

W odniesieniu do przepisu, którym wprowadzana jest sankcja za „zaniżanie” przez przedsiębiorcę wysokości składki należnej na Turystyczny Fundusz Pomocowy, należy wskazać, że jest to rozwiązanie analogiczne do tego, które obecnie obowiązuje w odniesieniu do zaniżania wysokości składki na Turystyczny Fundusz Gwarancyjny (art. 58 ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych). W tym kontekście podkreślenia wymaga, że Turystyczny Fundusz Pomocowy, w zakresie procedur, a także zasad odprowadzania składek został w dużej mierze oparty na zasadach, które od lat obowiązują i są z powodzeniem stosowane w odniesieniu do Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego. Z tego powodu wydaje się, że wprowadzenie analogicznych sankcji w odniesieniu do składek odprowadzanych do Turystycznego Funduszu Pomocowego jest w pełni uzasadnione.

W ustawie zaproponowano także przepis przejściowy dotyczący składki przekazanej na Turystyczny Fundusz Pomocowy przez organizatorów turystyki przed dniem wejścia w życie

niniejszej ustawy. Przepis przesądza, że takie składki podlegają zarachowaniu na poczet następnych należnych do przekazania składek po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zgodnie z art. 15kc ust. 8 ustawy COVID-19, w brzmieniu nadanym niniejszą nowelizacją.

Inne zawarte w ustawie przepisy nowelizujące zasady funkcjonowania Turystycznego Funduszu Pomocowego oraz pośrednio Turystycznego Funduszu Zwrotów (TFZ) nie wymagają określenia zasad intertemporalnych. W odniesieniu do TFZ należy wskazać bowiem, że przepisy zawarte w nowelizowanej ustawie Covid-19, a dotyczące funkcjonowania TFZ, zostały już skonsumowane (okres składania wniosków o wypłaty upłynął 31 grudnia 2020 r., wnioski zostały rozpatrzone, a środki z TFZ wypłacone podróżnym). W odniesieniu natomiast do zmienianych niniejszą ustawą zasad dotyczących TFP, z wyjątkiem zasad dotyczących zarachowania składki na TFP, przepisy te w większości (poza samymi zasadami odprowadzania składek na TFP) będą miały zastosowanie dopiero w przyszłości, tj. w momencie zaistnienia okoliczności uzasadniających uruchomienie wypłat z TFP. Okoliczności te zostały określone w art.15kc ust. 14 (ogłoszenie albo wystąpienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w miejscu realizacji imprezy turystycznej nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 4 pkt 15 ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, uznanych w drodze komunikatu wydanego przez ministra właściwego do spraw turystyki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych). W momencie projektowania niniejszych przepisów nie jest planowane uruchomienie wypłat z TFP.

Art. 15zx

Uzupełnienie art. 15zx ust. 8 przez odesłanie do odpowiedniego stosowania także art. 84 ust. 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stworzy Zakładowi możliwość nienaliczania odsetek od zwróconego nienależnie pobranego świadczenia postojowego za okres od dnia przypadającego po dniu wydania decyzji do dnia spłaty określonego w decyzji. Osoba zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia postojowego nie powinna bowiem ponosić negatywnych skutków w postaci odsetek, w przypadku dokonania zwrotu tego świadczenia w terminie wskazanym w decyzji. Dlatego przepisem, który powinien w tym przypadku również mieć odpowiednie zastosowanie jest obowiązujący na gruncie nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczeń społecznych art. 84 ust. 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Stosowanie uzupełnionego odesłania do art. 84 ust. 1a odnosiłoby się do decyzji zobowiązujących do

zwrotu nienależnie pobranych świadczeń postojowych wydanych po dniu wejścia w życie ustawy zmieniającej.

Celem proponowanej kolejnej zmiany jest uzupełnienie art. 15zx o przepisy dające Zakładowi możliwość doręczania decyzji i innych pism dotyczących nienależnie pobranego świadczenia postojowego w postaci elektronicznej na profilu informacyjnym utworzonym w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez ZUS. Zagwarantuje to osobie, która pobrała nienależnie świadczenie postojowe, możliwość zapoznania się z tymi dokumentami. Informacja o ich umieszczeniu na profilu informacyjnym będzie mogła być przesyłana przez Zakład mailem lub SMS-em. Ponadto, w celu zapewnienia kompleksowości zaproponowanej regulacji, zaprojektowano przepisy określające sposób podpisywania dokumentów udostępnianych na profilu informacyjnym oraz termin ich doręczenia.

Przedstawione propozycje przepisów przyczynią się do usprawnienia nie tylko postępowań prowadzonych obecnie w formie papierowej (wymagających m.in. wydruku rozstrzygnięć, ich wysyłki oraz monitorowania doręczeń), ale także kontaktów z osobami zobowiązanymi do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia postojowego.

Art. 15zze³

Projekt przewiduje dodanie do art. 15zze³ ust. 1a i 1b oraz 2b i 2c, które dotyczą możliwości pozyskiwania przez wojewódzkie urzędy pracy i powiatowe urzędy pracy informacji od instytucji publicznych, które udzielały wsparcia w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w związku z wystąpieniem tego stanu, oraz od organów Krajowej Administracji Skarbowej i Państwowej Inspekcji Pracy w celu realizacji zadań przewidzianych w niniejszej ustawie. Zgodnie z art. 15zze³ ust. 1a powiatowy urząd pracy w celu realizacji zadań przewidzianych w niniejszej ustawie może pozyskiwać od wskazanych wyżej instytucji publicznych informacje mające znaczenie dla oceny spełniania warunków przyznania wsparcia i prawidłowości wykorzystania przyznanych środków, w tym informacje o pracownikach, w rozumieniu 15g ust. 4 zdanie pierwsze lub osobach, o których mowa w art. 15zzb ust. 2, art. 15zze ust. 2 i art. 15zze² ust. 2, których wynagrodzenia zostały dofinansowane w ramach zadań, o których mowa w art. 15zzb, art. 15zze i art. 15zze². Natomiast ust. 2b przewiduje analogiczne rozwiązanie dla wojewódzkich urzędów pracy. W celu realizacji zadań przewidzianych w niniejszej ustawie wojewódzki urząd pracy może pozyskiwać od instytucji publicznych, które udzielały wsparcia w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w związku z wystąpieniem tego stanu, oraz od organów Krajowej Administracji Skarbowej i Państwowej Inspekcji Pracy informacje mające

znaczenie dla oceny spełniania warunków przyznania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy i prawidłowości wykorzystania przyznanych środków, w tym informacje o pracownikach w rozumieniu art. 15g ust. 4, których wynagrodzenia zostały dofinansowane w ramach świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 15g, art. 15ga, art. 15gg, art. 15gga i art. 15gga¹ lub w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 15ggb ust. 1. Informacje o pracownikach mogą być pozyskiwane w celu ustalenia lub weryfikacji okoliczności uprawniających do otrzymania lub rozliczenia udzielonego wsparcia w formie dofinansowania wynagrodzeń pracowników. Szczegółowo zakres danych został określony w ust. 2c.

Art. 15zze⁶

Projekt przewiduje wprowadzenie do ustawy COVID-19 podstawy zwolnienia od ponoszenia kosztów sądowych w sprawach dotyczących wsparcia w ramach środków Funduszu Pracy.

Zgodnie z art. 15zze⁶ starosta nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych w sprawach dotyczących udzielania, przyznania, umorzenia lub zwrotu wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb–15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}. Na gruncie ustawy COVID-19 funkcjonuje analogiczne do projektowanego przepisu zwolnienie odnośnie środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (art. 15gk).

Zwolnienie od kosztów sądowych w ustawie COVID-19 odnosi się do wsparcia z Funduszu Pracy z zakresu przeciwdziałania negatywnym skutkom wystąpienia COVID-19.

Art. 15zzf²

Ustawa COVID-19 przewiduje ułatwienia dla pożyczkobiorców korzystających z pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej lub na utworzenie stanowiska pracy, udzielonych na podstawie art. 61e pkt 1–2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100, z późn. zm.), w ramach Programu „Pierwszy biznes – Wsparcie w starcie” (Program). Wprowadzone w kwietniu 2020 r. ułatwienia w związku z przedłużającym się okresem trwania epidemii COVID-19 i utrzymującym się przez większą część tego okresu zamrożeniem lub znacznym ograniczeniem działalności niektórych branż, okazują się niewystarczające. Konieczna zatem stała się zmiana art. 15zzf². Celem proponowanych zmian jest m.in. ułatwienie przedsiębiorcom pokonania skutków gospodarczych ograniczeń w prowadzeniu działalności gospodarczej. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że dzięki utrzymaniu tych przedsiębiorców na rynku zmniejszy się ryzyko zaprzestania spłat pożyczek, finansowanych z Funduszu Pracy, a więc

ryzyko utraty środków publicznych, oraz minimalizuje się prawdopodobieństwo odzyskiwania przynajmniej części środków z udzielonych pożyczek za pośrednictwem procedur windykacyjnych.

Przepis art. 15zzf² ust. 2 w obecnie obowiązującym brzmieniu umożliwia zawieszenie działalności gospodarczej lub nieutrzymanie zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Proponuje się zmianę okresu, na jaki można zawiesić działalność lub przez który można nie zatrudniać pracownika na utworzonym dzięki pożyczce stanowisku pracy, z 6 miesięcy na okres do 3 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Ustawa COVID-19 przewiduje również inne ułatwienia dla pożyczkobiorców. Zgodnie z art. 15zzf² ust. 1 pożyczkobiorca może wystąpić o: zawieszenie spłaty rat kapitałowo-odsetkowych na okres do 6 miesięcy, przy jednoczesnym wydłużeniu okresu spłaty udzielonej pożyczki, wydłużenie karencji o dodatkowy, nie dłuższy niż 6 miesięcy okres, wydłużenie okresu spłaty o dodatkowy, nie dłuższy niż 12 miesięcy okres lub obniżenie oprocentowania spłaty pożyczki do 0% w skali roku, na okres do 12 miesięcy. Ze względu na przedłużającą się pandemię COVID-19 i związane z nią utrudnienia w prowadzeniu działalności gospodarczej, ułatwienia przewidziane w art. 15zzf² ust. 1 zostały przez pożyczkobiorców wykorzystane. Projekt zawiera propozycję dodania ust. 5a, który umożliwi podmiotom, które wykorzystały już możliwości opisane powyżej, skorzystanie z dodatkowych rozwiązań, tj.:

- zawieszenia spłat rat kapitałowo-odsetkowych na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy,
- wydłużenia okresu spłaty o dodatkowy, nie dłuższy niż 6 miesięcy okres,
- obniżenia oprocentowania spłaty pożyczki do 0% w skali roku, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

Proponowany ust. 5b przewiduje, że pośrednik finansowy dokona zmiany warunków umowy pożyczki, o których mowa w ust. 5a, w przypadku gdy według jego oceny pożyczkobiorca uzasadni, że sytuacja związana z COVID-19 spowodowała dla pożyczkobiorcy negatywne konsekwencje ekonomiczne lub powoduje ryzyko wystąpienia takich konsekwencji w przyszłości.

Wprowadzenie proponowanych rozwiązań przyczyni się do poprawy płynności finansowej przedsiębiorców, którzy ponownie znaleźli się lub mogą znaleźć się w trudnej sytuacji finansowo-ekonomicznej, a tym samym zmniejszy ryzyko utraty środków publicznych

w przypadku zaprzestania spłaty pożyczek. Wprowadzenie zaproponowanych zmian nie wiąże się z dodatkowymi kosztami po stronie budżetu państwa, ponieważ zmiany mają na celu uelastycznienie warunków realizacji udzielonych już pożyczek.

Art. 15zzf²

Proponowany przepis wprowadza wyjątek od ogólnej zasady udzielania pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej – na podstawie art. 61e pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – bezrobotnym, poszukującym pracy absolwentom, studentom ostatniego roku studiów, poszukującym pracy niepozostającym w zatrudnieniu lub niewykonującym innej pracy zarobkowej opiekunom osoby niepełnosprawnej, wynikającej z art. 61l pkt 3 tej ustawy, polegającej na braku możliwości przyznania pożyczki osobie, która prowadziła działalność gospodarczą w okresie krótszym niż 12 miesięcy przed złożeniem wniosku o udzielenie pożyczki.

Proponowany przepis przewiduje możliwość udzielenia wsparcia osobie, która zakończyła prowadzenie działalności gospodarczej w okresie krótszym niż 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie pożyczki, jeżeli zakończenie działalności nastąpiło w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, w związku z wystąpieniem tego stanu, a przedmiot planowanej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 na poziomie podklasy, jest inny od działalności zakończonej. Powyższe rozwiązanie stanowi pomoc dla osób, które chciałyby się przebranżowić – których działalność nie przetrwała w związku z trudną sytuacją wynikającą z epidemii koronawirusa, natomiast posiadających pomysł na inny rodzaj działalności gospodarczej, który może być prowadzony mimo pandemii.

Natomiast po upływie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, a więc w sytuacji, gdy będzie istniało wysokie prawdopodobieństwo, że pandemia została na tyle opanowana, że obostrzenia i zakazy dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej, a tym samym problemy ekonomiczne przedsiębiorców wynikające z COVID-19, się nie powtórzą, możliwe będzie również złożenie wniosku o pożyczkę na ten sam rodzaj działalności, która została zakończona w okresie trwania stanu epidemii albo stanu zagrożenia epidemicznego. Takie rozwiązanie pozwoliłoby wesprzeć osoby, posiadające doświadczenie i kompetencje w danej dziedzinie, które prowadziły działalność gospodarczą z powodzeniem do czasu wybuchu pandemii COVID-19.

Art. 31a

Projekt przewiduje dodanie do art. 31a ust. 4a–4c, które dotyczą kosztów w ramach Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Stosownie do treści art. 31a ust. 4a, koszty realizacji rozwiązań przewidzianych dla podmiotów, o których mowa w art. 15g ust. 1–2, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1 i 5, art. 15gg ust. 1 i 2, art. 15gga ust. 1, art. 15gga¹ ust. 1, oraz koszty ich obsługi, w latach 2022-2024 są finansowane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Pojęcie kosztów realizacji rozwiązań należy rozumieć nie tylko jako przyznanie dofinansowania, ale również kontrole, zatwierdzanie rozliczeń, wydawanie decyzji odmownych czy koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Przepis art. 31a ust. 4a daje podstawę do umieszczenia w Planie finansowym Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na kolejne lata pozycji obejmującej środki, jakie mogą być konieczne do wypłaty świadczeń przyznanych na podstawie wniosków rozpatrzonych pozytywnie w ramach procedury odwoławczej dla poszczególnych działań (część postępowań będzie kontynuowana w 2022 r.), i środki na pokrycie ewentualnych kosztów niezbędnych do dochodzenia praw i celowej obrony w postępowaniach sądowych (w przypadku spraw przegranych w postępowaniu cywilnym lub administracyjnym przez WUP-y), a także środki na koszty obsługi zadań nałożonych ustawą COVID-19.

Projekt przewiduje w art. 31a ust. 4c środki na rozbudowę systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw pracy, wykorzystywanych do przyznawania i rozliczenia świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, pochodzące ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Proponowane brzmienie art. 31a ust. 7 przewiduje wydłużenie terminu na zwrot przez wojewódzkie urzędy pracy środków niewykorzystanych. Obecnie obowiązujący przepis zawarty w ust. 7 przewiduje zwrot środków niewykorzystanych do dnia 31 sierpnia 2021 r.

Przez termin „środki niewykorzystane” użyty w tym przepisie należy rozumieć środki niezaangażowane, tj. środki niewypłacone i nieprzeznaczone na wypłatę dofinansowania na podstawie złożonych wniosków. Natomiast zgodnie z proponowanym brzmieniem ust. 7 środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przekazane wojewódzkim urzędом pracy na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 1a, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1 oraz art. 15gg ust. 1, niewykorzystane w okresie realizacji zadania, podlegają rozliczeniu i zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w terminie 2 miesięcy od zakończenia okresu realizacji zadania. Okres

realizacji zadania należy w tym przypadku rozumieć jako okres, w którym zostaną rozpatrzone wszystkie wnioski o dofinansowanie, które zostały złożone do dnia 10 czerwca 2021 r. w wojewódzkim urzędzie pracy. Zgodnie z art. 15gh ust. 4 rozpatrzenie wszystkich wniosków oraz wypłata środków powinna nastąpić do dnia 31 grudnia 2021 r., a więc zwrot niewykorzystanych środków będzie musiał nastąpić do dnia 28 lutego 2022 r.

Projekt przewiduje określenie terminu, do kiedy środki zwrócone przez podmioty korzystające ze świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy (w ramach rozliczeń niewykorzystanych środków lub zwrotów środków wydatkowanych nieprawidłowo) należy zwrócić na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zgodnie z art. 31a ust. 9 środki zwrócone przez podmioty korzystające ze świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy w danym miesiącu na rachunek bankowy wojewódzkiego urzędu pracy podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w terminie do 10. dnia następnego miesiąca. Ze względu na wielkość wsparcia udzielonego przez wojewódzkie urzędy pracy i okres przewidziany na jego rozliczenie (3 lata) zwroty środków będą dokonywane na bieżąco. Wojewódzkie urzędy pracy będą zobowiązane do zwrotu środków zwracanych przez beneficjentów przed ostatecznym rozliczeniem udzielonego wsparcia.

Art. 31qa

Projekt zawiera analogiczne rozwiązanie w odniesieniu do zwrotu niewykorzystanych środków Funduszu Pracy przekazanych na realizację wsparcia samorządom powiatów, w praktyce realizowanego przez powiatowe urzędy pracy, jak w przypadku środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, przekazanych na realizację wsparcia przez wojewódzkie urzędy pracy, w zmienianym przepisie art. 31a ust. 7.

Obecnie obowiązujący przepis zawarty w ust. 8 przewiduje zwrot środków niewykorzystanych do dnia 31 sierpnia 2021 r. Przez środki niewykorzystane należy rozumieć środki niezaangażowane, tj. środki niewypłacone i nieprzeznaczone na wypłatę wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze², na podstawie złożonych wniosków. Zgodnie z proponowanym brzmieniem ust. 8, środki Funduszu Pracy przekazane samorządom powiatów na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze², oraz kosztów ich obsługi, niewykorzystane w okresie realizacji zadania, podlegają rozliczeniu i zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy w terminie 2 miesięcy od zakończenia okresu realizacji zadania. Okres realizacji zadania należy w tym przypadku rozumieć jako okres, w którym zostaną rozpatrzone wszystkie wnioski o wsparcie, które zostały

złożone w powiatowym urzędzie pracy do dnia 10 czerwca 2021 r. Z dodawanego do art. 31zzn ust. 4 wynika, że okres realizacji zadania upływa z dniem 31 grudnia 2021 r., a więc zwrot niewykorzystanych środków będzie musiał nastąpić do dnia 28 lutego 2022 r.

W projekcie przewiduje się przepis art. 31qa ust. 8a, który stanowi, że dysponent Funduszu Pracy może dokonać wypłaty środków Funduszu Pracy na wypłatę wsparcia, o którym mowa w art. 31zzn ust. 3 i 4, do dnia 31 grudnia 2021 r.

Przewiduje się także uzupełnienie art. 31qa o ust. 11 stanowiący, że środki zwrócone przez podmioty korzystające ze wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb–15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, na rachunek bankowy samorządu powiatu, rozliczone przez powiatowy urząd pracy w danym miesiącu, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy w terminie do 10. dnia następnego miesiąca.

Ponadto projekt przewiduje dodanie do art. 31qa ust. 12 i 13, które dotyczą kosztów podlegających uwzględnieniu w ramach Funduszu Pracy.

Zgodnie z art. 31qa ust. 12 koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 15zzb–15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, w latach 2022–2024 są finansowane ze środków Funduszu Pracy. Przepis umożliwia uwzględnienie w Planie finansowym środków na sfinansowanie wniosków rozpatrzonych pozytywnie w wyniku procedury odwoławczej oraz na pokrycie ewentualnych kosztów niezbędnych do dochodzenia praw i celowej obrony w postępowaniach sądowych.

Według art. 31qa ust. 13, koszty rozbudowy systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw pracy, wykorzystywanych do przyznawania i rozliczenia wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb–15zze, art. 15zze², art. 15zze⁴ i art. 15zze^{4a}, są finansowane ze środków Funduszu Pracy.

Przepisy przejściowe

Przepisy dotyczące rozliczania, kontroli i zwrotów wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia i będą stosowane do stosunków już istniejących – do podmiotów, które otrzymały wsparcie przed dniem wejścia w życie proponowanych przepisów. Proponowane zmiany zawierają dla podmiotów korzystających ze wsparcia regulacje korzystniejsze od obecnie istniejących.

Przepis art. 11 umożliwia zastosowanie ułatwień wprowadzanych do art. 15zzf² do podmiotów, które skorzystały z możliwości zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej na okres

nie dłuższy niż 6 miesięcy lub nie zatrudniały pracownika na utworzonym stanowisku pracy przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy i po upływie tego okresu nie wznowiły działalności gospodarczej lub nie zatrudniły pracownika na utworzonym stanowisku pracy.

Przepis umożliwia wydłużenie tego terminu (także wstecznie) oraz odstąpienie od zastosowania sankcji za niedotrzymanie warunków umowy pożyczki określonych w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Zmiana ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

Art. 61ba. Projektowana regulacja zakłada umożliwione ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw pracy programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców. Program ten z założenia ma być skierowany do cudzoziemców będących w szczególnej sytuacji. Zakres przedmiotowy tego programu ma obejmować aktywizację zawodową, integrację i aktywność społeczną. Zakłada się, że celem takiego programu może być udzielanie cudzoziemcom pomocy integracyjnej, w tym w zakresie porad z zakresu rynku pracy, nauki języka polskiego, porad specjalistycznych (psychologicznych, prawnych). Projekt ustawy zakłada, że minister właściwy do spraw pracy ogłosi program, a następnie będzie mógł zlecić realizację ww. programu podmiotom wskazanym w ustawie. Wybór podmiotów realizujących zadania programu następować będzie w ramach konkursu ofert skierowanego do organizacji pozarządowych, podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–4 ustawy (tj. publicznych służb zatrudnienia, Ochotniczych Hufców Pracy, agencji zatrudnienia, instytucji szkoleniowych) oraz jednostek samorządu terytorialnego.

Należy podkreślić, że w Polsce jest aktywnych ok. 89,4 tys. organizacji pozarządowych. Kilkadziesiąt z nich specjalizuje się w obszarze wspierania cudzoziemców¹. Ww. organizacje pozarządowe prowadzą m.in. działalność informacyjną, tłumaczeniową, doradztwo prawne, działania integracyjne, pomoc psychologiczną, kursy języka polskiego dla uchodźców. Udzielają także wsparcia w znalezieniu pracy. Organizują także różnorodnie tematycznie warsztaty dla imigrantów, działania artystyczne, pomoc w znalezieniu mieszkania, wydarzenia kulturalne i towarzyskie, pomoc rzeczową, medyczną, językową, zajęcia dla dzieci, zbiórki

¹ Przykładowe organizacje to: Caritas Polska, Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć, Fundacja Centrum Badań Migracyjnych, Fundacja Ocalenie, Fundacja Inna Przestrzeń, Fundacja Refugee.pl, Helsińska Fundacja Praw Człowieka, Fundacja Polskie Forum Migracyjne, Polski Czerwony Krzyż, Stowarzyszenie Interwencji Prawnej, Centrum Wielokulturowe, Centrum Wspierania Migratorów i Migrantek, Fundacja Centrum Edukacji Obywatelskiej, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę, Fundacja Dialog.

potrzebnych artykułów lub środków finansowych. Działają w ośrodkach dla cudzoziemców, prowadzą zajęcia sportowe, działania antydyskryminacyjne, zajęcia dla dorosłych, szkolenia zawodowe.

Projektowany art. 61ba ust. 6 stanowi, że do wyboru realizatorów zadań nie stosuje się przepisów o prowadzeniu działalności pożytku publicznego na podstawie zlecenia realizacji zadań publicznych, o których mowa w rozdziale 2 działu II ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Środki na realizację programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców będą wypłacane w formie dotacji, w związku z powyższym nie będą w tym przypadku miały zastosowania przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129, z późn. zm.).

Ogłoszenie o konkursie oraz jego wynik będzie zamieszczany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw pracy.

W art. 61bb określono elementy, jakie ma zawierać ogłoszenie o konkursie, oraz co ma zawierać oferta złożona w konkursie. W celu umożliwienia weryfikacji podmiotów zgłoszonych do konkursu w ustawie określono wykaz dokumentów dołączanych do oferty. Zgodnie z projektem do oferty podmioty będą obowiązywane dołączyć:

- 1) aktualny odpis z odpowiedniego rejestru lub inne dokumenty informujące o statusie prawnym podmiotu składającego ofertę i umocowanie osób go reprezentujących;
- 2) oświadczenie potwierdzające, że w stosunku do podmiotu składającego ofertę nie stwierdzono niezgodnego z przeznaczeniem wykorzystania środków publicznych;
- 3) oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu składającego ofertę o niekaralności zakazem pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi oraz niekaralności za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

W celu zapewnienia prawidłowego i sprawnego przebiegu konkursu ofert przewidziano dla ministra właściwego do spraw pracy możliwość powołania zespołu do weryfikacji ofert. W przypadku powołania zespołu ma się on składać co najmniej z trzech osób. Minister, powołując zespół, wyznaczy jego przewodniczącego.

Mając na uwadze konieczność zapewnienia obiektywizmu przeprowadzanego konkursu ofert, przewiduje się stosowanie do członków zespołu przepisów z kpa dotyczących wyłączenia

pracownika. Projektowana regulacja da gwarancję bezstronnego rozstrzygnięcia konkursu przez odsunięcie od prac w konkursie osoby, która byłaby powiązana z jedną ze stron albo która z innego powodu byłaby zainteresowana rozstrzygnięciem konkursu w określony sposób.

Art. 61bc. W przepisie określono, że realizacja programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców będzie odbywała się na podstawie umowy zawartej z podmiotem wyłonionym w drodze konkursu. W projekcie określono niezbędne elementy, jakie ma zawierać ta umowa.

W art. 61bd doprecyzowano kwestie zwrotów środków z Funduszu Pracy przekazanych na realizację programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców.

W zakresie organizacji, przeprowadzania konkursu ofert oraz rozliczania środków z Funduszu Pracy zaproponowano regulacje analogiczne do obowiązujących na gruncie ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2021 r. poz. 75, z późn. zm.).

Zmiana w art. 108 w ust. 1 polegająca na dodaniu pkt 21b jest zmianą wynikającą ze zmian wprowadzonych w art. 61ba–art. 61bd. Przepis art. 108 określa cele, na jakie mogą być przeznaczone Środki Funduszu Pracy. Dodawany przepis wskazuje, że Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie kosztów zawartych umów wynikających z realizacji programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców.

Zmiana ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w zakresie katalogu podmiotów zobowiązanych do składania sprawozdań o stosowanych terminach zapłaty odsyła do art. 27b ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Celem zaproponowanej zmiany jest wyłączenie spółek nieruchomościowych, o których mowa w art. 27b ust. 2 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, z obowiązku sprawozdawczego. Nie ma bowiem uzasadnienia, żeby przedsiębiorcy reprezentujący jedną konkretną branżę byli zobligowani do złożenia sprawozdania o stosowanych terminach zapłaty tylko ze względu na sam fakt zakwalifikowania do tej kategorii. Wobec powyższego w projekcie zaproponowano, aby w zakresie podmiotów zobowiązanych do składania sprawozdania o stosowanych terminach zapłaty odesłać do przepisów art. 27b ust. 2 pkt 1 i 2 zamiast do art. 27b ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i w ten sposób wyłączyć spółki nieruchomościowe z obowiązku sprawozdawczego.

Zmiany w ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych

Zaistniały w branży turystycznej kryzys wywołany wybuchem światowej pandemii, oprócz oczywistych skutków w postaci zahamowania ruchu turystycznego, pozwolił także na weryfikację dotychczasowo funkcjonujących przepisów w obszarze gospodarki turystycznej, a także ich efektywności. Zaproponowane w niniejszej ustawie zmiany mają na celu udoskonalenie tych przepisów oraz zwiększenie bezpieczeństwa świadczonych przez przedsiębiorców turystycznych usług.

Zgodnie z zaproponowanym dodaniem w art. 9 ust. 1 nowego pkt 7a, organizator turystyki w prowadzonym przez siebie wykazie umów o udział w imprezie turystycznej będzie miał obowiązek podania kodów lotnisk ICAO jeżeli impreza turystyczna lub wykonywana usługa w ramach powiązanych usług turystycznych, których dotyczy umowa, zawiera przelot. Natomiast określenie nowego brzmienia art. 9 ust. 3 doprecyzowuje prawo UFG do przetwarzania danych zawartych w wykazie umów, w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania zarówno Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego, jak i nowo utworzonego w czasie epidemii Covid-19 Turystycznego Funduszu Pomocowego.

Zaproponowane nowe brzmienie art. 9 ust. 3 odnosi się do określonej w tym przepisie możliwości żądania przez UFG udostępnienia przez organizatora turystyki danych zawartych w wykazie umów zawartych z podróżnymi. Zmiana brzmienia przepisu polega na zapewnieniu UFG możliwości składania ww. wniosku o udostępnienie danych w formie elektronicznej, co przyczyni się do ułatwienia i przyspieszenia przepływu informacji między przedsiębiorcami a UFG.

W ustawie proponuje się ponadto ustalenie nowego brzmienia art. 30 ust. 7 pkt 3. Celem zmiany jest doprecyzowanie zasad obowiązujących przy wykreślaniu z rejestru organizatorów turystyki (ot) i przedsiębiorców ułatwiających zawieranie umów o usługi turystyczne (put), przez wskazanie, że wykreślenie takie może mieć miejsce dopiero po uprzednim złożeniu przez przedsiębiorcę deklaracji lub po opłaceniu przez niego należnych składek lub rat na Turystyczny Fundusz Gwarancyjny, Turystyczny Fundusz Pomocowy lub Turystyczny Fundusz Zwrotów.

Przepisy przejściowe

Przepisy dotyczące rozliczania, kontroli i zwrotów wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia i będą stosowane do stosunków już istniejących – do podmiotów, które otrzymały wsparcie przed dniem wejścia w życie proponowanych przepisów. Proponowane zmiany zawierają dla podmiotów korzystających ze wsparcia regulacje korzystniejsze od obecnie istniejących.

Art. 8 wskazuje, że w przypadkach gdy przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy została wydana decyzja o zwrocie całości otrzymanej pomocy na podstawie przesłanek określonych w art. 15gg ust. 23, które zgodnie z projektem będą związane ze zwrotem częściowym, dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy będzie zobowiązany do wszczęcia z urzędu postępowania o uchylenie lub zmianę decyzji.

Przepis art. 11 umożliwia zastosowanie ułatwień wprowadzanych do art. 15zzf² do podmiotów, które skorzystały z możliwości zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy lub nie zatrudniły pracownika na utworzonym stanowisku pracy przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy i po upływie tego okresu nie wznowiły działalności gospodarczej lub nie zatrudniły pracownika na utworzonym stanowisku pracy.

Przepis umożliwia wydłużenie tego terminu (także wstecznie) oraz odstąpienie od zastosowania sankcji za niedotrzymanie warunków umowy pożyczki określonych w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Projekt przewiduje, że ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Przepisy dotyczące zmiany do ustawy COVID-19 dotyczą również wsparcia udzielonego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Rozwiązania mają charakter pozytywny dla podmiotów korzystających ze wsparcia. Projekt nie narusza zatem zasady demokratycznego państwa prawnego.

Projekt przewiduje, że przepisy o możliwości rozpatrzenia wniosków złożonych do 10 czerwca 2021 r. po 30 czerwca 2021 r. oraz powiązane z tymi przepisami przepisy o zwrocie środków niewykorzystanych do dysponenta odpowiednio Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Funduszu Pracy wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 30 czerwca 2021 r.

Pozostałe przepisy dotyczące finansowania zadań covidowych, realizowanych przez powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy, wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia

ustawy.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na przedsiębiorców korzystających ze świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy przewidzianych w ustawie COVID-19 przez usprawnienie rozliczeń udzielonego wsparcia, doprecyzowanie i zawężenie przypadków, kiedy należy dokonać zwrotu całego dofinansowania. Doprecyzowanie przepisów w tym zakresie również minimalizuje ryzyko powstawania różnych interpretacji oraz wydawania różnych rozstrzygnięć przez organy stosujące te przepisy, a także przez sądy.

Projekt ustawy będzie miał również pozytywny wpływ na przedsiębiorców korzystających z pożyczek z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej lub na utworzenie stanowiska pracy dzięki możliwości odstąpienia od zastosowania sankcji wynikających z zawartych umów, co pozwoli na utrzymanie się tych przedsiębiorców na rynku lub szybsze odzyskanie stabilności finansowej po problemach wynikających z pandemii COVID-19 i lockdownu.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministra Rodziny i Polityki Społecznej oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W odniesieniu do projektu ustawy nie dokonano zgłoszeń lobbingskich w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy nie stwarzają zagrożeń korupcyjnych.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Ustawa o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Pani Marlena Małąg Minister Rodziny i Polityki Społecznej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Pan Mikołaj Tarasiuk Zastępca Dyrektora Departamentu Rynku Pracy Tel. 22 461 64 00 e-mail: sekretariat.drp@mriips.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>04.10.2021</p> <p>Źródło:</p> <p>Inne</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów:</p> <p>UD289</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W ramach świadczeń przewidzianych w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą COVID-19”, udzielane są m.in. świadczenia z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na rzecz ochrony miejsc pracy dla przedsiębiorców i innych uprawnionych podmiotów w formie dofinansowania wynagrodzeń pracowników. Do dnia 31 sierpnia 2021 r. wojewódzkie urzędy pracy udzieliły wsparcia na kwotę **16 036 mln zł** dla 110 670 podmiotów.

Ze względu na bezprecedensową sytuację wywołaną epidemią COVID-19 i potrzebę wsparcia w możliwie najkrótszym czasie podmiotów znajdujących się w trudnej sytuacji ekonomicznej, świadczenia z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na rzecz ochrony miejsc pracy były udzielane na podstawie wniosków, które opierały się na oświadczeniach o spełnianiu warunków uprawniających do ubiegania się o wsparcie, składanych przez ubiegające się o to wsparcie podmioty.

Skala planowanego i udzielonego wsparcia przez wojewódzkie urzędy pracy spowodowała, że ustawa COVID-19 przewiduje na ostateczne rozliczenie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy udzielonych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych okres 3 lat od zakończenia okresu objętego dofinansowaniem wynagrodzeń pracowników dla danego beneficjenta.

Wsparcie na rzecz ochrony miejsc pracy udzielane na podstawie art. 15g, art. 15gg i art.15gga ma cechy wspólne, ale istnieją też różnice. Najważniejsza różnica między tymi świadczeniami polega na tym, że wsparcie udzielane na podstawie art. 15gg ustawy COVID-19, w przeciwieństwie do wsparcia udzielanego na podstawie art. 15g i art.15gga, udzielane jest bez zawierania umowy. Wszelkie kwestie muszą być zatem precyzyjnie uregulowane na poziomie ustawy, w przeciwnym razie organ nie ma podstawy do działania.

Doprecyzowanie przepisów dotyczących rozliczenia otrzymanego wsparcia i zwrotów środków minimalizuje ryzyko powstawania różnych interpretacji oraz wydawania różnych rozstrzygnięć przez organy stosujące te przepisy, a także przez sądy. Tym samym projekt przyczyni się do większej pewności prawa. Obecnie może być zastosowana podobna ścieżka postępowania dotycząca zwrotów środków, jak przewidziana w projekcie ustawy, niemniej jednak wymaga dogłębnej analizy przepisów prawa. Dzięki proponowanej zmianie beneficjenci pomocy będą mieli większą świadomość swojej sytuacji prawnej w związku z uzyskaniem pomocy oraz możliwych konsekwencji w przypadku braku realizacji obowiązków wynikających z ustawy COVID-19.

Projekt wpłynie również pozytywnie na usprawnienie rozliczeń, co również jest korzystne dla odbiorców wsparcia. Beneficjenci szybciej uzyskają ostateczne rozliczenie i pewność, że ich rozliczenie zostało uznane za dokonane prawidłowo.

Doprecyzowania wymaga również kwestia finansowania kosztów obsługi dla wojewódzkich urzędów pracy w kolejnych latach. Ustawa COVID-19 przewiduje możliwość przekazania wojewódzkim urzędem pracy środków na finansowanie kosztów obsługi realizacji rozwiązań przewidzianych dla podmiotów, o których mowa w art. 15g ust. 1–2, art. 15g¹, art. 15ga ust. 1 i 5, art. 15gg ust. 1 i 2, art. 15gga ust. 1 oraz art. 15gga¹ ust. 1, w wysokości maksymalnie do 0,5% kwoty przekazanej przez dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na realizację tych zadań. Wpłata wsparcia na rzecz przedsiębiorców i innych podmiotów jest realizowana przez wojewódzkie urzędy pracy w latach 2020 i 2021, natomiast zadania związane z rozliczaniem (ze względu na ich skomplikowany charakter i czasochłonność) zostały zaplanowane na 3 lata od zakończenia okresu objętego dofinansowaniem.

Ze względu na przedłużający się okres trwania epidemii COVID-19 i długi okres trwania lockdownu dotychczas funkcjonujące w ramach ustawy COVID-19 ułatwienia dla pożyczkobiorców korzystających z pożyczek z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej lub na utworzenie stanowiska pracy (w ramach Programu „Wsparcie w starcie”, realizowanego przez BGK) okazały się niewystarczające. Dlatego też powstała potrzeba wydłużenia możliwości stosowania odstępstw od podstawowych zasad realizacji pożyczek oraz niestosowania sankcji za niedotrzymanie warunków zawartych umów.

Aktualne przepisy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100, z późn. zm.) nie zapewniają narzędzi pozwalających ministrowi właściwemu ds. pracy na uruchomienie na pilne wdrożenie programu

mającego na celu aktywizację zawodową, integrację i aktywność społeczną cudzoziemców będących w szczególnej sytuacji. Potrzeba stworzenia możliwości uruchomienia takiego programu wynika z etycznego zobowiązania udzielenia wsparcia osobom potrzebującym oraz jest przejawem solidarności ze społecznościami będącymi w trudnej sytuacji. Z uwagi na dynamiczną sytuację polityczną na świecie konieczne jest stworzenie elastycznego mechanizmu, który da możliwość uruchomienia pomocy adekwatnej do pojawiających się potrzeb.

Zmiany w ustawie COVID-19 w zakresie funkcjonowania Turystycznego Funduszu Pomocowego

Funkcjonowanie Turystycznego Funduszu Pomocowego (dalej także jako: „TFP”) zostało określone w art. 15kc ustawy COVID-19. Środki gromadzone na rachunku Turystycznego Funduszu Pomocowego mają za zadanie wesprzeć w przyszłości organizatorów turystyki, umożliwiając im zwrot podróżnym pieniędzy za imprezy niezrealizowane z powodu wystąpienia w Polsce lub w miejscu realizacji imprezy turystycznej nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności, takich jak np. pandemia, czy inne sytuacje kryzysowe, jak np. katastrofy naturalne. Zadaniem Funduszu jest bowiem ochrona obydwu stron umowy o imprezę turystyczną, a tym samym budowa zaufania klientów do polskiego sektora turystycznego. Zgodnie z art. 15kc ust. 23 do procedury wypłat z TFP stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wypłat z Turystycznego Funduszu Zwrotów (dalej także jako: „TFZ”), stąd zmiany przepisów zawarte w niniejszej ustawie dotyczą także procedury związanej z wypłatami z TFZ. Wprowadzane zmiany podyktowane są doświadczeniami związanymi z procesem wypłat środków z Turystycznego Funduszu Zwrotów i mają na celu, przede wszystkim usprawnienie procedury, która będzie stosowana w przypadku zaistnienia konieczności uruchomienia wypłat z Turystycznego Funduszu Pomocowego.

Zmiany w ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych

Zaistniały w branży turystycznej kryzys wywołany wybuchem światowej pandemii, oprócz oczywistych skutków w postaci zahamowania ruchu turystycznego, pozwolił także na weryfikację dotychczasowo funkcjonujących przepisów w obszarze gospodarki turystycznej, a także ich efektywności. Zaproponowane w niniejszej ustawie zmiany mają na celu udoskonalenie tych przepisów oraz zwiększenie bezpieczeństwa świadczonych przez przedsiębiorców turystycznych usług.

Obowiązujące przepisy ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w zakresie podmiotów zobowiązanych do złożenia sprawozdania o stosowanych terminach zapłaty zawierają odesłanie do art. 27b ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Celem zaproponowanej zmiany jest wyłączenie spółek nieruchomościowych, o których mowa w art. 27b ust. 2 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, z obowiązku sprawozdawczego. Nie ma bowiem uzasadnienia, żeby przedsiębiorcy reprezentujący jedną konkretną branżę byli zobligowani do złożenia sprawozdania o stosowanych terminach zapłaty tylko ze względu na sam fakt zakwalifikowania do tej kategorii.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponowany projekt przewiduje kompleksowe uzupełnienie przepisów w zakresie rozliczeń świadczeń przyznanych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na rzecz ochrony miejsc pracy w ramach pomocy państwa w związku z epidemią COVID-19.

Projekt przewiduje usprawnienie działania wojewódzkich urzędów pracy, na których spoczywa obowiązek realizacji rozliczeń i kontroli wsparcia udzielonego z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przedsiębiorcom i innym podmiotom przez doprecyzowanie przepisów dotyczących rozliczeń i kontroli, a także ewentualnych zwrotów środków, w tym doprecyzowanie przepisów dotyczących zwrotów częściowych i zwrotu całego dofinansowania.

Doprecyzowanie przepisów o zwrotach jest korzystne dla podmiotów korzystających ze wsparcia, ponieważ nastąpi zawężenie przypadków, w których możliwe jest żądanie zwrotu całego dofinansowania. Doprecyzowanie przepisów w tym zakresie również minimalizuje ryzyko powstawania różnych interpretacji oraz wydawania różnych rozstrzygnięć przez organy stosujące te przepisy, a także przez sądy.

Usprawnienie rozliczeń jest korzystne dla odbiorców wsparcia. Beneficjenci szybciej uzyskają ostateczne rozliczenie i pewność, że ich rozliczenie zostało uznane za dokonane prawidłowo.

Ponadto projekt nadaje wojewódzkim i powiatowym urzędом pracy uprawnienie do występowania do instytucji publicznych, które udzielały wsparcia w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w związku z wystąpieniem tego stanu, oraz do organów Krajowej Administracji Skarbowej i Państwowej Inspekcji Pracy o informacje mające znaczenie dla oceny spełniania warunków przyznania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy i prawidłowości wykorzystania przyznanych środków.

Projekt przewiduje wydłużenie terminów na rozpatrzenie wniosków i przyznanie wsparcia dla wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy. Ze względu na skalę zainteresowania wsparciem oferowanym przez te urzędy nie udało się zrealizować tych zadań w zaplanowanym w ustawie terminie (do 31 sierpnia 2021 r.).

Projekt wprowadza podstawę prawną do uwzględnienia w Planie finansowym Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w latach 2022–2024 kosztów na dalszą realizację zadań wynikających z ustawy COVID-19 (głównie środki na wnioski rozpatrzone pozytywnie w wyniku procedury odwoławczej oraz na koszty wynikające ze spraw przegranych przed samorządowymi kolegiami odwoławczymi lub sądami), a także na koszty obsługi dla wojewódzkich urzędów pracy.

Zaproponowane zmiany nie wpłyną na sektor finansów publicznych. Ewentualne wydatki na koszty obsługi będą pokrywane w ramach przyznanych limitów FGŚP. Projekt zakłada utrzymanie dalszego finansowania kosztów obsługi dla wojewódzkich urzędów pracy na dotychczasowym poziomie tj. do 0,5%.

Projekt przewiduje również pozytywne zmiany dla pożyczkobiorców korzystających z pożyczek z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej lub na utworzenie stanowiska pracy. Dzięki proponowanej zmianie nastąpi dalsze uelastycznienie realizacji obowiązków wynikających z umów pożyczki. Proponuje się m.in. zmianę okresu, na jaki można zawiesić działalność lub przez który

można nie zatrudniać pracownika na utworzonym dzięki pożyczce stanowisku pracy, z 6 miesięcy na okres powiązany z terminem odwołania stanu epidemii – do 3 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii. Projekt przewiduje możliwość zaakceptowania niedotrzymania warunków umowy (w zakresie zawieszenia działalności lub niezatrudnienia pracownika na utworzonym stanowisku pracy) w odniesieniu do sytuacji, które wydarzyły się przed dniem wejścia w życie proponowanych zmian, i odstąpienia od zastosowania sankcji za niedotrzymanie warunków umowy pożyczki określonych w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Projekt przewiduje korzystne zmiany dla osób, które chciałyby skorzystać z pożyczek z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej, a które musiały zakończyć prowadzenie działalności gospodarczej w związku ze skutkami gospodarczymi COVID-19. Projekt przewiduje wprowadzenie możliwości korzystania z pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej z pewnymi ułatwieniami w stosunku do podstawowych zasad w związku z wystąpieniem COVID-19, tj. znosi warunek nieprowadzenia działalności gospodarczej przez ostatnie 12 miesięcy przed złożeniem wniosku o pożyczkę. Osoba, która zakończyła działalność gospodarczą w następstwie sytuacji gospodarczej wywołanej COVID-19, będzie mogła otrzymać pożyczkę na działalność, jeżeli przedmiot zamierzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) na poziomie podklasy, jest inny od działalności zakończonej (przebranżowienie). Natomiast po upływie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, możliwe będzie otrzymanie pożyczki na ten sam rodzaj działalności, jaki został zlikwidowany w związku ze skutkami gospodarczymi wywołanymi epidemią COVID-19.

Zaproponowane zmiany stworzą Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (ZUS) możliwość nienaliczania odsetek od zwróconego nienależnie pobranego świadczenia postojowego, za okres od dnia przypadającego po dniu wydania decyzji do dnia spłaty określonego w decyzji. Osoba zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia postojowego nie powinna bowiem ponosić negatywnych skutków w postaci odsetek, w przypadku dokonania zwrotu tego świadczenia w terminie wskazanym w decyzji. Ponadto doręczanie decyzji i innych pism dotyczących nienależnie pobranego świadczenia postojowego w postaci elektronicznej na profilu informacyjnym utworzonym w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez ZUS znacznie ograniczy koszty ponoszone przez Zakład oraz przyczyni się do usprawnienia nie tylko postępowań prowadzonych obecnie w formie papierowej (wymagających m.in. wydruku rozstrzygnięć, ich wysyłki oraz monitorowania doręczeń), ale także kontaktów z osobami zobowiązanymi do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia postojowego.

Zmiana ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy umożliwi ogłoszenie przez ministra właściwego do spraw pracy programu mającego na celu aktywizację zawodową, integrację i aktywność społeczną cudzoziemców będących w szczególnej sytuacji. Zakłada się, że celem takiego programu może być udzielanie cudzoziemcom pomocy integracyjnej, w tym w zakresie porad z zakresu rynku pracy, nauki języka polskiego, porad specjalistycznych (psychologicznych, prawnych). Projekt ustawy zakłada, że minister ogłosi program oraz określi katalog podmiotów, do których będzie on kierowany. Wybór podmiotów realizujących zadania programu następować będzie w ramach konkursu ofert skierowanego do organizacji pozarządowych, podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–4 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tj. publicznych służb zatrudnienia, Ochotniczych Hufców Pracy, agencji zatrudnienia, instytucji szkoleniowych) oraz jednostek samorządu terytorialnego.

Należy podkreślić, że w Polsce jest aktywnych ok. 89,4 tys. organizacji pozarządowych. Kilkadziesiąt z nich specjalizuje się w obszarze wspierania cudzoziemców¹. Ww. organizacje pozarządowe prowadzą m.in. działalność informacyjną, tłumaczeniową, doradztwo prawne, działania integracyjne, pomoc psychologiczną, kursy języka polskiego dla uchodźców. Udzielają także wsparcia w znalezieniu pracy. Organizują także różnorodne tematycznie warsztaty dla imigrantów, działania artystyczne, pomoc w znalezieniu mieszkania, wydarzenia kulturalne i towarzyskie, pomoc rzeczową, medyczną, językową, zajęcia dla dzieci, zbiórki potrzebnych artykułów lub środków finansowych. Działają w ośrodkach dla cudzoziemców, prowadzą zajęcia sportowe, działania antidyskryminacyjne, zajęcia dla dorosłych, szkolenia zawodowe.

Ogłoszenie o konkursie oraz jego wynik będzie zamieszczany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw pracy. W ustawie określono niezbędne informacje, jakie ma zawierać ogłoszenie o konkursie oraz złożona oferta. W ustawie przewidziano możliwość powołania przez ministra właściwego do spraw pracy zespołu do weryfikacji ofert. Realizacja programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców będzie odbywała się na podstawie umowy zawartej z podmiotem wyłonionym w drodze konkursu. W projekcie ustawy określono niezbędne elementy, jakie ma zawierać ta umowa. Wskazano również w przypadku niezrealizowania programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców przekazane środki będą podlegały zwrotowi.

Zaproponowane rozwiązania zakładają upoważnienie dla ministra właściwego do spraw pracy do formułowania szczegółów programu w ogłoszeniu o konkursie ofert. Przyjęte założenie wynika z faktu, że program aktywizacyjny dla cudzoziemców może być uruchamiany w różnych sytuacjach kryzysowych, a zatem konieczne jest zapewnienie pewnej swobody ministra w zakresie uruchamiania programu.

Ogłaszając program, minister właściwy do spraw pracy będzie określał wysokość środków przeznaczonych na realizację zadania w ramach z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy. Koszty realizacji poszczególnych programów będą zależne od zakresu takiego programu oraz możliwości finansowych dysponenta Funduszu Prac. Należy podkreślić, że uprawnienie ministra właściwego do spraw pracy do ogłoszenia konkursu ma charakter fakultatywny oraz będzie realizowane w ramach rezerwy.

Zmiana zaproponowana w ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych ma na celu wyłączenie spółek nieruchomościowych z obowiązku składania sprawozdań o stosowanych terminach zapłaty.

¹ Przykładowe organizacje to: Caritas Polska, Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć, Fundacja Centrum Badań Migracyjnych, Fundacja Ocalenie, Fundacja Inna Przestrzeń, Fundacja Refugee.pl, Helsińska Fundacja Praw Człowieka, Fundacja Polskie Forum Migracyjne, Polski Czerwony Krzyż, Stowarzyszenie Intervencji Prawnej, Centrum Wielokulturowe, Centrum Wsparcia Migrantów i Migrantek, Fundacja Centrum Edukacji Obywatelskiej, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę, Fundacja Dialog.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych do porównania.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
podmioty korzystający ze świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy na podstawie art. 15g ustawy COVID-19	30 195	dane własne MRiPS na podstawie danych gromadzonych przez wojewódzkie urzędy pracy w systemie teleinformatycznym VIATOR na dzień 31.08.2021	Usprawnienie kontroli, co przełoży się na szybszą weryfikację i rozliczenie wsparcia
przedsiębiorcy korzystający ze świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy na podstawie art. 15gg ustawy COVID-19	37 639	dane własne MRiPS na podstawie danych gromadzonych przez wojewódzkie urzędy pracy w systemie teleinformatycznym VIATOR na dzień 31.08.2021	Beneficjenci pomocy będą mieli większą świadomość swojej sytuacji prawnej. Ponadto minimalizowane jest ryzyko podejmowania różnych decyzji przez organy lub sądy ze względu na przyjmowanie różnych interpretacji przepisów. Proponowane rozwiązania ułatwią i usprawnią pracę wojewódzkich urzędów pracy, dokonujących rozliczeń i zobowiązanych do dochodzenia ewentualnych zwrotów środków publicznych. To z kolei przełoży się na szybszą informację zwrotną dla beneficjentów o ostatecznym rozliczeniu przyznanego wsparcia.
przedsiębiorcy korzystający ze świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy na podstawie art. 15gga ustawy COVID-19	42 836	dane własne MRiPS na podstawie danych gromadzonych przez wojewódzkie urzędy pracy w systemie teleinformatycznym VIATOR na dzień 31.08.2021	Zmiana pozytywna dla przedsiębiorców korzystających ze wsparcia, ponieważ przepis doprecyzowuje przypadki, w których należy dokonać zwrotu całego dofinansowania i minimalizuje zakres interpretacji.
organizatorzy turystyki, podmioty wykonujące jednocześnie działalność organizatora turystyki i przedsiębiorcy ułatwiającego nabywanie powiązanych usług turystycznych, przedsiębiorcy ułatwiający nabywanie powiązanych usług turystycznych	3496 – organizatorzy turystyki, 786 – podmioty wykonujące jednocześnie działalność organizatora turystyki i przedsiębiorcy ułatwiającego nabywanie powiązanych usług turystycznych, 23 – przedsiębiorcy ułatwiający nabywanie powiązanych usług turystycznych.	dane Ministerstwa Rozwoju i Technologii	Dodanie obowiązku podania kodów lotnisk ICAO, jeżeli impreza turystyczna lub wykonywana usługa w ramach powiązanych usług turystycznych zawiera przelot. Doprecyzowanie zwrotu przez przedsiębiorcę wypłat z TFZ, także po wykreśleniu takiego przedsiębiorcy z właściwego rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych. Regulacja umożliwiająca zarachowanie przez przedsiębiorcę turystycznego odprowadzonych składek na TFP na poczet przyszłych płatności w przypadku gdy umowy zostaną rozwiązane lub zmienione w sposób mający wpływ na wysokość składek należnych na TFP. Takie rozwiązanie wydaje się uzasadnione szczególnie w obecnej trudnej sytuacji

			przedsiębiorców turystycznych, wywołanej pandemią. Wprowadzenie sankcji dla przedsiębiorców turystycznych za uporczywe nieodprowadzanie rat na Turystyczny Fundusz Zwrotów lub Turystyczny Fundusz Pomocowy oraz za zaniżanie wysokości należnej składki na Turystyczny Fundusz Pomocowy.
pożyczkobiorcy korzystający z pożyczek z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej oraz pożyczkobiorcy korzystający z pożyczek na utworzenie stanowiska pracy	5064 pożyczkobiorców korzystających z pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej 107 pożyczkobiorców korzystających z pożyczek na utworzenie stanowiska pracy	sprawozdanie miesięczne BGK, stan na 30.06.2021	Zmiana pozytywna dla pożyczkobiorców – nastąpi dalsze uelastycznienie realizacji obowiązków wynikających z umów pożyczki, co ułatwi przedsiębiorcom przetrwanie trudnej sytuacji wynikającej ze skutków gospodarczych epidemii COVID-19.
wojewódzkie urzędy pracy	16 wojewódzkich urzędów pracy		Usprawnienie działania wojewódzkich urzędów pracy, na których spoczywa obowiązek realizacji rozliczeń i kontroli wsparcia udzielonego z FGŚP przedsiębiorcom i innym podmiotom w ramach pomocy państwa w związku z epidemią COVID-19. Zapewnienie środków na koszty obsługi na kolejne lata rozliczenia udzielonego wsparcia.
powiatowe urzędy pracy	340 powiatowych urzędów pracy		Zwolnienie z kosztów sądowych w przypadku dochodzenia nienależnie pobranych lub nieprawidłowo wykorzystanych środków w ramach wsparcia udzielonego przez powiatowe urzędy pracy ułatwi dochodzenie zwrotu środków.
minister właściwy do spraw pracy	1		Usprawnienie rozliczania wsparcia z FGŚP i doprecyzowanie przepisów dotyczących zwrotów wpłynę korzystnie na rozliczenie przez wojewódzkie urzędy pracy wsparcia udzielonego z FGŚP i odzyskiwanie środków podlegających zwrotom, które wrócą do FGŚP. Umożliwienie finansowania rozbudowy systemów teleinformatycznych do obsługi i rozliczenia wsparcia udzielonego przez powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy.
Zakład Ubezpieczeń Społecznych			Usprawnienie dochodzenia nienależnie pobranego świadczenia postojowego oraz kontaktu z osobami zobowiązanymi do zwrotu tego świadczenia.
Cudzoziemcy otrzymujący pomoc w ramach programu wsparcia dla cudzoziemców	Brak danych	Brak danych	Pozytywny wpływ na cudzoziemców korzystających z programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców

Spółki nieruchomościowe	Brak danych	Brak danych	Wyłączenie z obowiązku składania sprawozdań o stosowanych terminach zapłaty
Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny	1	Dane UFG	Dostosowanie systemu teleinformatycznego TFP do regulacji dotyczących zarachowania składek na poczet przyszłych płatności w przypadku gdy umowy zostaną rozwiązane lub zmienione w sposób mający wpływ na wysokość składek należnych na TFP, na wzór obowiązujących przepisów o TFG.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zmian do ustawy COVID-19 w zakresie wsparcia finansowanego z FGŚP był konsultowany z wojewódzkimi urzędami pracy, które tego wsparcia udzielają i które stosują przepisy dotyczące poszczególnych świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy. MRiPS uwzględniło w ostatecznej wersji projektu przepisów uwagi i sugestie urzędów dotyczące problemów powstających w praktyce rozliczania wsparcia udzielonego przedsiębiorcom i innym podmiotom. Projekt był również omawiany na wideokonferencjach z wojewódzkimi urzędami pracy, zarówno z radcami prawnymi obsługującymi te urzędy, jak i dyrektorami wojewódzkich urzędów pracy.

Zmiany dotyczące pożyczek z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej lub na utworzenie stanowiska pracy zostały przygotowane na wniosek Banku Gospodarstwa Krajowego, który zarządza programem udzielania tych pożyczek, i z nim uzgodnione.

Nie planuje się konsultacji publicznych. Zmiany w zakresie ustawy COVID-19 mają charakter przedsięwzięcia, uwzględniają również stanowisko Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, który w tym zakresie otrzymywał sygnały od podmiotów korzystających ze wsparcia. Istotne jest, aby zmiany w zakresie ustawy COVID-19 weszły w życie w możliwie najkrótszym terminie.

Zmiana ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie była przedmiotem prekonsultacji. Projekt nie będzie poddany konsultacjom społecznym z uwagi na fakt, że uprawnienie ministra właściwego do spraw pracy do ogłaszania programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców ma charakter fakultatywny. Program będzie uruchamiany w celu wsparcia cudzoziemców będących w szczególnej sytuacji oraz będzie finansowany z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy.

Zmiana w ustawie o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych nie była poddawana konsultacjom. Zmiana jest korzystna dla spółek nieruchomościowych, ponieważ ma na celu zwolnienie ich z obowiązku sprawozdawczego i wychodzi naprzeciw oczekiwaniom tych podmiotów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Fundusz Pracy													
Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych													
Wydatki ogółem		200											
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Fundusz Pracy		100											
Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych		100											
Saldo ogółem		-200											
budżet państwa													
JST													

pozostałe jednostki (oddzielnie)																				
Fundusz Pracy		-100																		
Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych		-100																		
Źródła finansowania	<p>Przewiduje się, że wypłaty środków na podstawie wniosków rozpatrzonych pozytywnie w ramach procedury odwoławczej oraz koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony w sprawach prowadzonych przeciwko wojewódzkim i powiatowym urządóm pracy (w sprawach przegranych), a także koszty obsługi dla wojewódzkich urzędów pracy, zostaną sfinansowane w ramach planu Funduszu Pracy (FP) i planu Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP). W projekcie planu FP i FGŚP na rok 2022 r. odpowiednio na ww. cel zostały zaplanowane środki w wysokości po 100 mln zł na każdy Fundusz. W związku z tym realizacja tych zadań nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu, tj. wystąpienia o zwiększenie kosztów na te zadania. W planach na kolejne lata będą również uwzględniane środki na podobnym poziomie.</p> <p>Zmiany w zakresie udzielania pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej nie spowodują wzrostu wydatków. Pożyczki będą udzielane w ramach tej samej puli środków, rozszerzona zostanie grupa docelowa o osoby, które zakończyły działalność w okresie krótszym niż 12 miesięcy, jeżeli zakończyły działalność w związku ze skutkami gospodarczymi wynikającymi z COVID-19.</p> <p>Zmiana ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – minister właściwy do spraw pracy będzie uprawniony do przyznawania na realizację projektu aktywizacyjnego dla cudzoziemców środków z rezerwy dysponenta FP, w ramach limitów środków.</p> <p>Zmiana w ustawie o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych nie była poddawana konsultacjom. Zmiana jest korzystna dla spółek nieruchomościowych, ponieważ ma na celu zwolnienie ich z obowiązku sprawozdawczego i wychodzi naprzeciw oczekiwaniom tych podmiotów.</p>																			
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projekt zmian do ustawy COVID-19 w zakresie wsparcia finansowanego z FGŚP nie generuje dodatkowych wydatków. Wprowadzenie zmian może wpłynąć pozytywnie na finanse publiczne, ponieważ przepisy doprecyzowują kwestie związane z rozliczeniami wsparcia covidowego, usprawniają procedury rozliczania, kontroli i ewentualnych zwrotów wsparcia wykorzystanego niezgodnie z zasadami określonymi w przepisach lub umowach. Projekt może więc spowodować sprawniejsze odzyskiwanie środków nieprawidłowo wydatkowanych.</p> <p>Natomiast koszty obsługi oraz środki, jakie mogą być konieczne do wypłaty świadczeń przyznanych na podstawie wniosków rozpatrzonych pozytywnie w ramach procedury odwoławczej, dla poszczególnych działań i środki na pokrycie ewentualnych kosztów niezbędnych do dochodzenia praw i celowej obrony w postępowaniach sądowych (w przypadku spraw przegranych w postępowaniu cywilnym lub administracyjnym przez WUP-y) zostały oszacowane na kwotę ok. 100 mln zł w 2022 r. na podstawie szacunków przedstawionych przez wojewódzkie urzędy pracy. Podobną kwotę przyjęto w odniesieniu do powiatowych urzędów pracy.</p> <p>Zmiany w zakresie warunków realizacji udzielonych pożyczek nie wpłyną na wydatki FP. Celem proponowanych zmian jest m.in. ułatwienie przedsiębiorcom pokonania skutków gospodarczych ograniczeń w prowadzeniu działalności gospodarczej. Brak zastosowania sankcji wynikających z warunków zawartych umów (dzięki przepisom wprowadzanym do ustawy COVID-19) pozwoli na utrzymanie się tych przedsiębiorców na rynku, a także zmniejszy ryzyko zaprzestania spłaty pożyczek, a więc minimalizuje ryzyko utraty środków publicznych i konieczność odzyskiwania przynajmniej części środków z udzielonych pożyczek za pośrednictwem procedur windykacyjnych.</p> <p>Dostosowanie systemu teleinformatycznego TFP do regulacji dotyczących zarachowania składek na poczet przyszłych płatności w przypadku gdy umowy zostaną rozwiązane lub zmienione w sposób mający wpływ na wysokość składek należnych na TFP, na wzór obowiązujących przepisów o TFG będzie się wiązać z kosztami jednorazowymi rzędu 500 000 zł. Koszty te zostaną poniesione ze środków zgromadzonych w TFP (pochodzących ze źródeł, o których mowa w art. 15kc ust. 4 ustawy COVID-19).</p> <p>Zarachowania i zwroty składek wpłaconych na TFP powinny być możliwe analogicznie jak w przypadku TFG; przedsiębiorcy turystyczni powinni mieć możliwość skorzystania z analogicznych mechanizmów finansowych, z jakich korzystają w przypadku odprowadzania składek na TFG.</p> <p>W pierwszych miesiącach po wprowadzeniu możliwości zarachowań składek z tytułu rozwiązanych umów wpływy na TFP mogą zostać zmniejszone w związku z możliwością zarachowania składek, które zostały odprowadzone na TFP od początku jego funkcjonowania. W kolejnych miesiącach wysokość składek na TFP, które mogą być zarachowane, będzie analogiczna jak w przypadku TFG.</p> <p>Całkowita kwota zarachowań w skali roku może wynieść w pierwszym roku w związku z trwaniem w dalszym ciągu epidemii Covid-19 ok. 3 000 000 zł. Wraz z kolejnymi latami i polepszającą się koniunkturą na rynku organizatorów turystyki powinno być coraz mniej anulacji imprez turystycznych lub rezygnacji klientów z wykupionej imprezy turystycznej, co wpłynie na zmniejszenie liczby sytuacji, w których będzie</p>																			

	<p>potrzebne zarachowanie wpłat na TFP na poczet przyszłych płatności na TFP lub zajdzie konieczność zwrotu wpłaty wniesionych składek organizatorom turystyki.</p> <p>Wprowadzenie zarachowań i zwrotów składek na TFP nie będzie mieć wpływu na stan środków budżetu państwa. Wpłyne jedynie na wysokość środków gromadzonych na TFP.</p> <p>Źródłem danych do obliczeń jest opracowanie własne UFG.</p> <p>Sankcje dla przedsiębiorców turystycznych mogą przynieść dodatkowy dochód dla budżetu państwa. Jednak głównym celem ich wprowadzenia jest zdyscyplinowanie przedsiębiorców w zakresie przestrzegania obowiązków co do odprowadzania należnych składek do ww. Funduszu.</p>
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Pozytywny wpływ na przedsiębiorstwa korzystające ze świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy przez usprawnienie rozliczeń udzielonego wsparcia, doprecyzowanie i zawężenie przypadków, kiedy należy dokonać zwrotu całego dofinansowania.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Pozytywny wpływ na przedsiębiorstwa korzystające ze świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy przez usprawnienie rozliczeń udzielonego wsparcia, doprecyzowanie i zawężenie przypadków, kiedy należy dokonać zwrotu całego dofinansowania. Pozytywny wpływ na przedsiębiorców korzystających z pożyczek z FP na podjęcie działalności gospodarczej lub na utworzenie stanowiska pracy dzięki możliwości odstąpienia od zastosowania sankcji wynikających z zawartych umów, co pozwoli na utrzymanie się tych przedsiębiorców na rynku lub szybsze odzyskanie stabilności finansowej.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Pozytywny wpływ na cudzoziemców korzystających z programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców.						
	osoby niepełnosprawne, osoby starsze	Projekt ustawy nie wywiera wpływu na osoby starsze i niepełnosprawne.						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Pozytywny wpływ regulacji na spółki nieruchomościowe w związku ze zwolnieniem tych podmiotów z corocznego obowiązku sprawozdawania o stosowanych terminach zapłaty w transakcjach handlowych.</p> <p>Zmiany w zakresie Turystycznego Funduszu Pomocowego (TFP) pozytywnie wpłyną na funkcjonowanie przedsiębiorców turystycznych. Pozwolą one m.in. na zarachowanie składek na poczet przyszłych płatności w przypadku gdy umowy zostaną rozwiązane lub zmienione w sposób mający wpływ na wysokość składek należnych na TFP. Takie rozwiązanie wydaje się uzasadnione szczególnie w obecnej trudnej sytuacji rynkowej wywołanej epidemią Covid-19. Brak mechanizmu zarachowania składek na poczet przyszłych płatności należnych na TFP stanowiłby dodatkowe obciążenie finansowe dla przedsiębiorców turystycznych, którzy z jednej strony musieliby zwrócić pełną kwotę podróży, a z drugiej strony nie mogliby odzyskać kosztów poniesionych z tytułu składek wniesionych za imprezy turystyczne, które zostały odwołane z przyczyn od nich niezależnych.</p>							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak

nie

nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
<p>Komentarz:</p> <p>Projekt nie wpłynie na obciążenia regulacyjne. Zmiany w zakresie ustawy COVID-19 dzięki doprecyzowaniu przepisów o zwrotach całkowitych i częściowych, jak również doprecyzowaniu, jakie przepisy mają zastosowanie w przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, wpłyną na szybkość rozpatrywania spraw przez wojewódzkie urzędy pracy, a także organów odwoławczych, co spowoduje usprawnienie rozliczenia i ewentualnego odzyskiwania środków wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem lub w nadmiernej wysokości.</p>	
9. Wpływ na rynek pracy	
<p>Projekt będzie miał pozytywny wpływ na rynek pracy. Projekt zawęży przypadki, kiedy przedsiębiorcy i inne podmioty korzystające ze wsparcia na dofinansowanie wynagrodzeń swoich pracowników będą zobowiązani do zwrotu całego dofinansowania przyznanego do wynagrodzeń pracowników, minimalizuje możliwość interpretacji przepisów, co wpłynie na jednolitość stosowania prawa i wpłynie pozytywnie na stabilność finansową przedsiębiorców i innych podmiotów korzystających ze wsparcia na dofinansowanie wynagrodzeń swoich pracowników, co z kolei przekłada się na większą stabilność zatrudnienia.</p> <p>Projekt w zakresie zmian do ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy będzie miał pozytywny wpływ na rynek pracy. Zakłada się, że celem programu aktywizacyjnego dla cudzoziemców będzie aktywizacja zawodowa, integracja i aktywność społeczna cudzoziemców korzystających z programu.</p>	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
<p>Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów o charakterze finansowym, dotyczących m.in. wypłaty środków na podstawie wniosków nierozpatrzonych do dnia 30 czerwca 2021 r. oraz rozliczeń między wojewódzkimi i powiatowymi urzędami pracy a dysponentem odpowiednio FGŚP lub FP, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 30 czerwca 2021 r.</p>	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak załączników.	

